

Največji slovenski dnevnik
v Zedinjenih državah
Velja za vse leto ... \$3.50
Za pol leta \$2.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian daily
in the United States
Issued every day except Sundays
and Legal Holidays.
50,000 Readers

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 8876 CORTLANDT.

NO. 142. — ŠTEV. 142.

NEW YORK, TUESDAY, JUNE 18, 1918. — TOREK, 18. JUNIJA, 1918.

VOLUME XXVI. — LETNIK XXVI.

SITUACIJA NA RUSKEM

FINSKA JE ODKLONILA ZAVEZNIŠKE POGOJE ZA ŽIVILSKE ZALOGE. — FINSKA VLADA ZAHTEVA CARELIJO OD RUSIJE. — BOLJŠEVIKI V NEVARNOSTI. — PROTI MURMANSKI NE BO NASTOPILO. — SOVJET JE ODOBRL POGODBO STARE VLADE GLEDE RDEČEGA KRIŽA. — KOZAŠKI UPOR.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on June 18, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Stockholm, 17. junija. — Finska vlada nima namena podvzeti kak agresivni korak proti murmanski železnici, toda nikakor ne more si kaj, da se potruži, da združi Carelijo s Finsko.

Poročilo francoskega poslanika obvešča finskega poslanika, da zavezniške vlade simpatizirajo s Finsko in da bodo drage volje dovolile dovoz v to deželo, da se olajša živilski položaj. V poročilu pa se glasi, da je Finska to onemogočila s tem, da je poklicala nemško intervencijo.

Dodatno je izjavil francoski poslanik, da so zavezniški pripravljeni poslati, kar je odveč potrebnih, kakor hitro bi se Finska rešila tujega vpliva in pod pogojem, da se vlada zdrži in da ne trpi nikake akcije proti ruskim provincijam, ki leže izven meje sedanje velike vojvodine.

Finski poslanik je v svojem odgovoru opozarjal na dejstvo, da je njegova vlada potom svojega zastopnika v Londonu v aprilu izjavila, da je pripravljena zdržati se vsake akcije proti murmanski železnici. Rekel pa je, da finska vlada ne more gledati pravice, da se postavljajo na pot ovire uresničenju prizadevanj Carelijancev, da bi se združili s svojim bratskim prebivalstvom v svobodni Finski.

Razum malega števila ruskih naseljnikov, pravi poslanikovo poročilo, je to prebivalstvo izključno finsko in je ohranilo svoj narodni značaj skozi eno stoletje zatiranja.

Dosedaj finska vlada ni mogla podpirati teh narodnih želj, — se glasi dalje v poročilu, — toda vlada čuti, da ne more za vedno prezirati svoje dolžnosti, da reši Carelijo od boljševiških tolp ruskega in finskega izvora, ki vznemirjajo mirno prebivalstvo.

Intervencija bi bila iz čisto defenzivnih razlogov potrebna, odkar boljševiške tolpe pretijo z opustošenjem ozemlj ob finski meji. Odbitih je bilo že več poskusov invazije.

Poročilo se končuje z besedami:

— Mnogo patetičnih pozivov smo prejeli od Carelijancev, da jim pomagamo spraviti v red njihovo vladno in ekonomsko življenje, kjer so ruske metode onemogočile vsako delo civilizacije.

Oficijelni finski časnikarski urad poroča, da je bil vladni predlog za vpeljavo monarhistične vladne oblike izročeno ustavnemu odboru in najbrže ne bo izvršen, dokler ne bodo izvedene splošne volitve.

Stari Finci in Švedi ter nekateri mladi Finci so monarhisti, medtem ko so agrarci in večinoma tudi mladi Finci republikanci in zahtevajo nove volitve ali pa referendum.

„Dages Nyheter“ pravi, da je vlada prepričana, da bo v tem času nemogoče dobiti večino za monarhijo. — Monarhisti želijo imeti čas za kampanjo med narodom. — piše ta list, — in še vedno je daleč do kraljestva na Finskem.

Moskva, 17. junija. — Sovjetova vlada je sporočila mednarodnemu odboru Rdečega Križa in vsem vladam, ki se strinjajo z ženevskim dogovorom, da sojetova vlada priznava vse pogodbe in dogovore, katere je priznala Rusija pred oktobrom 1917 in obdrži vse pravice in pred pravice, ki slone na teh pogodbah in dogovorih.

Sovjetova vlada je tudi naznanila, da polaga svoje mednarodne odnose na enakost velikih in malih narodov. Dosledno tudi naznanilo izjavlja, da imajo sovjetovi zunanji agenti isto šaržo in da bo sovjet postopal s tujimi diplomati v Moskvi kakor da imajo enako šaržo, ne glede na naslove, katere imajo od svoje domače vlade.

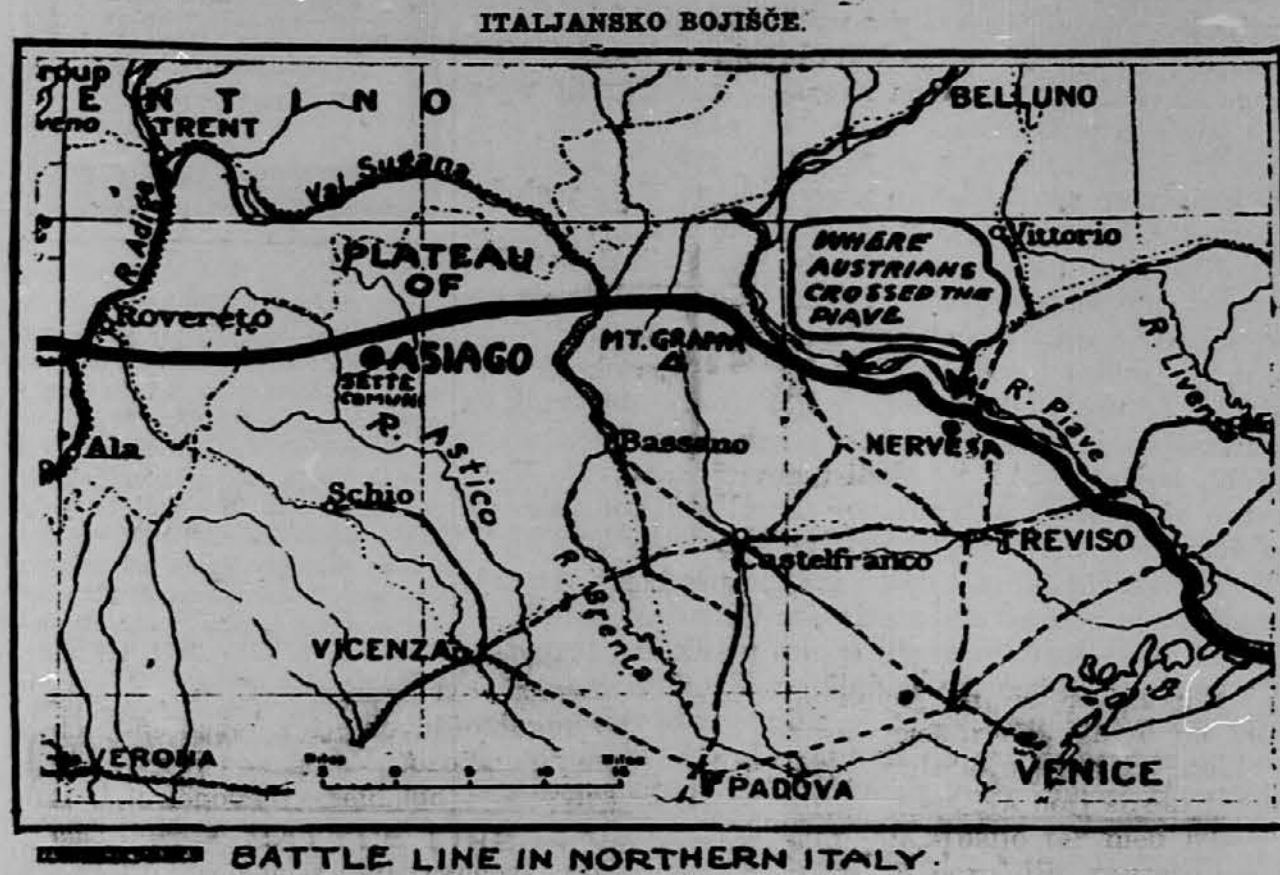
Amsterdam, 17. junija. — Neko poročilo iz Kijeva z dne 11. junija pravi, da se kozaška ustaja v donskem okrožju proti boljševikom širi. Poročilo pravi dalje, da je večji del Nižnji-Čirskaje Stanice prestopil k novi vladi pod generalom Krasnovom, katerega čete se bližajo Caricinu.

Lakota na Tirolskem.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on June 18, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Zeneva, Švica, 17. junija. — Monarhistična Neuste Nachrichten, katerih en iztis je prišel tu-sam, pravi, da je Tirolska pričela trpeti na pomanjkanju, tako med civil-

listi kot med četami. Zato so Bavarci poslali od svojih živilskih zaloz trpečim 3500 ton krompirja in 80 ton kislega zelja.



BATTLE LINE IN NORTHERN ITALY.

FRANCOSKO BOJIŠČE

Amerikanci so razbili 3 sovražne bataljone. — Pruske čete so bile odbite z velikimi izgubami.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on June 18, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Z ameriškimi četami ob Marni, 17. junija. — Naši vojaki, ki držijo našo črto v Belleau gozdu so večeraj zjutraj dvakrat, sinoči pa enkrat potisnili nazaj sovražne napadalne čete ter obdržali vsako ped zemlje, katero so tako drago pridobili.

Dasiravno so tla ob severnem obronku gozda pokrita z mrtvimi Nemci, vendar ni nikakega znamenja, da bi nemško vrhovno poveljstvo bilo pripravljeno preprečiti mesarjenje svojih hudo prizadetih bataljonov, ki si zama pri- zadevajo, da bi se zopet polastili izgubljenega ozemlja.

Bombardiranje, ki ni zrahljalo vstrajnosti čet, ki so v boju že od prvega junija, je prekašalo vse prejšnje tri napade. Krupovi topovi so sinoči ob deestih povečali svoje bobnenje, da je bilo podobno ropotanju bobna. A amerikanci so se v svojih jamah, ki so jih izgrebli med ovenelim drevjem Belleau gozda in so čakali, da se streljanje pomehalo. Ko se je pol ure pozneje pokazala infanterija, ki se je jasno razločevala v svitu strelstva so naši pešci v prvi vrsti in metalci granat ter baterije v ozadju delovali v popolnem soglasju pri uničevanju Nemcev.

Mnogo Nemcev je šlo v „No man's land“, toda niti eden ni došel do naše črte. Toda ob dveh in zopet ob štirih zjutraj so se večji oddelki poskušali isto frontalno obliko naroda. Porabljeni so bili trije pruski bataljoni in iz vseh treh bi bilo danes težko sestaviti enega.

Da bi ta način bojev mogel trajati še dalje, je skoro nemogoče. Odkar je bil zavzet Boursches so Nemci žrtvovali na tisoče mož v operacijah, ki so bile tako zaman kot so bile drage. Zdaj so postavljali pred izbiro: ali morajo pripe- ljati še več rezerv, — do zdaj so jih porabili tri divizije proti Amerikancem — da napno vse sile, da nas potisnejo nazaj, ali pa morajo trdno obstati v svojih sedaj tako nepopolnih postojankah.

Naše postojanke se nahajajo na mnogo boljšem stališču kot pa so- vražnikove na celi fronti, na viš- nah Triangle farmah, v vasi Boursches, med drevjem gozda Belleau in na slemenu nasproti Torey. Naravno je, da so naši fantje, da so dosegli te točke, mnogo trpeli. Oni, ki so ostali, so duševno in te- lesno ubiti od napora neprestanih bojev.

Danes popoldne je prišel poroče- valec k bataljonu, ki je pred krat- kim šel na odmor ter je začasno počival pod drevjem. Častniki in

(Nadaljevanje na 4. strani.)

VSE NAJ POMAGA!

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on June 18, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 17. junija. — Tajnik McAdoo je izdal dnešni sledeči apel z ozirom na kampanjo vojnega varčevanja.

— Nad osemstotisoč ameriških sinov se že nahaja na bojiščih Francije, kjer se vrše najbolj krvavi spopadi, kar jih pomni zgodovina.

Oni trpe in umirajo za nas, ki smo ostali doma. Oni dajejo prostovoljno in junaško svoja življenja, da rešijo Ameriko in svobodščino njenega prebivalstva.

Oni potrebujejo hrane, obleke in orožja. Vsak, kdor kupi vojno-varčevalno znamko ali se obveže, da bo tekom gotove dobe kupoval te znamke, poma- ga samemu sebi in pomaga direktno vsakemu ameriške- mu vojaku v Franciji.

Ali ni najmanjše, kar se zahteva od vsakega patrio- ta, da omogoči našim izvrstnim fantom, da se zmagovito bojujejo ali da slavno umre za stvar človečanstva in svo- bode?

Nikogar naj ne bo, ki resnično ljubi Ameriko in ji hoče pomagati, ki se ne bi vpisal v veliko armado vojni- varčevalcev tekom periode, ki se konča 28. junija 1918.

LEPO PRIZNANJE

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on June 18, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

16. junija se je ustanovila v New Yorku podružnica SNZ. — Izvo- ljeni predsednik je poslal pred- sedniku Wilsonu sledečo izjavo:

To the Hon. President

MR. WILSON,

White House,
Washington, D. C.

We Slovenes of Greater New York assembled in a mass meeting to organize a branch of the Slovenian National herewith express our heartfelt devotion and loyalty to the United States and enthusiastically greet decision of your administration in behalf of the aspirations of our suppressed Yugo- slav nation.

Ign. Hudé, President,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Slovensko:

Predsedniku
MR. WILSONU,

Bela Hiša,
Washington, D. C.

Mi, Slovenci iz Greater New Yorka, zbrani na obnem zboru za ustanovitev podružnice S. N. Z., izjavljamo s tem svojo udanost in lojalnost napram Združenim drža- vam ter z navdušenjem pozdrav- ljamo korak Vaše administracije v prilog aspiracij našega zatira- nega jugoslovanskega naroda.

Ign. Hudé, President,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Odgovor:

THE WHITE HOUSE

Washington, June 17, 1918

My dear Sir:

The President asks me to acknowledge the receipt of your telegram of June 16th, and to tell you and all those concerned that he deeply appreciates your patriotic assurances. With an expression of the President warm thanks, I am sincerely your

J. P. Tumulty,
Secretary to the President.

Mr. Ign. Hudé,
New York City.

Slovensko:

BELA HIŠA

Washington, 17. junija 1918

Dragi gospod:

Predsednik me je naprosil, da potrdim prejem Vaše brzojavke z dne 16. junija in da Vam povem in vsem, ki se jih tiče, da visoko cenim Vaše patriotsko zagotovilo S. tem, da Vam izražam predsedni- kovo toplo zahvalo, ostajam

Vaš udani
J. P. Tumulty,
predsednikov tajnik.
Mr. Ign. Hudé,
New York City.

Lenin gre v Berlin.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on June 18, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Amsterdam, Nizozemsko, 17. ju- nija. — Berlinska „Vossische Zei- tung“ pravi, da namerava predse- dnik boljševiške vlade v Rusiji Ni- kolaj Lenin obiskati Berlin in Du- naj, kjer se bo sestel z odličnimi osebam iz vseh dežel centralnih držav.

ITALJANSKI ODPOR

ZAVEZNIKI SO ZAVSTAVILI AVSTRIJSKO PRODIRANJE OB REKI PIAVE. — SITUACIJA JE ZA ZAVEZNIKE ZELO UGODNA. — SORVAŽNIKU SE JE POSREČILO NA TREH TOČKAH PREKORAČITI REKO PIAVE. — TEVTONI IMAJO NA RAZPOLAGO NAD OSEMSTO TISOČ MOŽ. — SOVRAŽNIK IMA STRAHOVITE IZGUBE.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on June 18, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, 17. junija. — Zavezniške čete so stopile v ofenzivo ob gorski fronti v Italiji ter zavzele nekaj o- zemlja, dočim se Tevtoni močno vzdržujejo ob reki PIAVI.

Z ozirom na poročila, ki so dospela pozno zvečer, je splošna situacija z zavezniškega stališča jako ugodna.

Vse kaže, da so Tevtoni prekoračili Piavo na treh točkah, na kratki fronti pri Montello, kjer se bojnica obrne zapadno od reke proti goram. Na bolj široki fronti sredi Piave črte med Fagare in Musilo ter med izlivom reke je bilo, sodeč po dunajskih poročilih, zavzeto Capo Silo.

Capo Silo leži dvajset milj severovzhodno od Benetk.

Kjerkoli se je sovražniku posrečilo dospeti preko re- ke, ni mogel prodrati naprej proti zapadu. Na eni izmed treh točk je bil pognan nazaj na breg reke. Poročajo, da se nahaja na fronti tudi cesar Karol, ki opazuje razvoj boja, o katerem pravijo, da bo zadnji veliki poskus cesar- stva.

Nocojšnja poročila oficijalno ugotavljajo, da se za- eno z avstrijsko-ogrskimi četami bore tudi Nemci, dočim dunajska poročila hvalijo Čehe, Slovane in Maloruse, ki se tudi vdeležujejo bitke.

Neoficijalno se poroča, da se vdeležujejo boja tudi bolgarske in turške čete.

V splošnem se ugotavlja, da imajo Tevtoni na razpo- lago enosredemdeset divizij (852,000 mož), ki so enako razdeljene na gorsko fronto in na fronto ob reki.

Danes poročajo z Dunaja o 2,000 nadaljnjih vjetnikov, vsled česar je naraslo to število od sobote na 12,000.

Rimski vojni urad poroča o vjetju 4,500 vojakov in 120 častnikov. Od tega števila so jih vjeli Angleži 716, — Francozi pa 261.

V vročem boju, ki še vedno strašno divja, so imeli Te- vtoni strahovite izgube. Časnikarski poročevalci, ki se na- hajajo ob angleški bojni črti na Asiago planoti, poročajo, da je razmerje izgub med Nemci in zavezniki — pet proti enemu.

Danes je dospelo iz Rima oficijelno ugotovilo, da ni- so Tevtoni v gorah samo v defenzivi, ampak da so tudi o- mejili svoj odpor proti zavezniškemu protinavalu, o ka- rem poroča rimski vojni urad, da se vrši.

Angleško oficijelno poročilo o italjanskih operacijah pravi, da Tevtoni na Asiago planoti reorganizirajo svoje čete po svojem hudem porazu.

Kakšne izgube je imel sovražnik, je razvidno iz sle- dečega odstavka rimskega večernega poročila:

— Tevtoni imajo nalogo, napredovati za vsako ceno. Neoziraje se na izgube se sovražnik skuša pokoriti se te- mu povelju. Na tisoče trupelj pokriva ozemlje na italjan- ski gorski fronti, in ob PIAVI se dogajajo z vsakim napa- dom nove množine smrtnih slučajev.

Sovražnik je pa še vseeno zelo oddaljen od svojili ciljev.

Neko poluradno poročilo, ki je bilo izdano nocoj v Rimu in je bilo namenjeno časopisju, se glasi:

— Bitka, ki jo vojujejo med Asiako planoto in mor- jem, ni samo boj ene fronte ali ene armade, ampak je naj- večja bitka, kar jih je kdaj bojevala Italija. To je bitka vseh armad in celega naroda proti vsem silam okrutnega sovražnika.

Celo silo avstroogrskih armad cenijo na enoindevet- deset divizij. Enainsedemdeset divizij se že dejanski vde- ležuje sedanjega boja. Ostalo jim je torej samo dvajset divizij rezerve.

Dokumenti, ki so jih našli pri jetnikih, dokazujejo, da so Tevtoni nameravali že v prvem navalu zdrobiti ita- ljanske obrambne črte. Sovražniškim četam je bilo reče- no, da se bodo lahko borile v odprtem boju, kakorhitro premagajo utrjene črte.

Na vseh točkah, kjer so Tevtoni prekoračili Piavo, jih zadržujemo v utrjeni zoni.

Aeroplani še vedno igrajo važno ulogo v boju. Iz Ri- ma poročajo, da je bilo zadnja dva dni razdejanih štiriin- štirideset sovražniških zrakoplovov.

Rim, nedelja, 16. junija. — Velika bitka, ki je izbruh- nila v soboto, se je ravno začela. Kljub temu, da ima so- vražnik na razpolago šestdeset divizij, ni napredoval, ter ni na nobeni točki stopil na ozemlje, katerega branimo.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA",
NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH

"GLAS NARODA"**SLOVENI PUBLISHING COMPANY**
(Slovenian Daily.)Owned and published by the
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za celo leto za mesto New York	\$5.00
In Canada	Za pol leta za mesto New York	3.00
Za pol leta	Za četrt leta za mesto New York	1.50
Za četrt leta	Za inozemstvo za celo leto	6.00

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izveniš nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"

(Voice of the People)

Issued every day except Sundays and Holidays

Subscription yearly \$3.50.

Advertisement on agreement.

Doplat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.

Denar naj se blagovito pošilja po — Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivalne naznanj, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St.,

New York City.

Telefon: 2876 Cortlandt.

Dolžnost Anglije in Zdr. držav po vojni

P. W. Wilson.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on June 18, 1918, as required by the Act of October 3, 1917.

V svojem nagovoru na mehiške uradnike je predsednik Wilson nanovo potrdil svojo obljubo, da Amerika ne išče nikakih prednosti iz te vojne in da bo odklonil prednosti, če bi se ji ponudili na mirovni konferenci.

Čital sem Newton D. Baker-jevo knjigo "Meje prostosti" ter zapazil, kako pogosto povdarja nesebične cilje ameriškega naroda. Vsak, ki potuje po tej deželi ter ima ušesa odprta, lahko priča o odkritosrčnosti tega stališča.

V tem trenutku Amerika je prosta tega, kar je imenoval George Washington "zmedne zveze z Evropo". V štirinajstih točkah predsednika Wilsona ni niti ene, ki bi dodelala le en akter k teritoriji Združenih držav. Politika Zdr. držav se vedno temelji na veri, da ona najboljšje izvršuje svoje dolžnosti napram svetu s tem, da ustanovlja dobro vladno v notranjosti svojih lastnih meja. Kot pravi Mr. Baker je ekspedicijska Amerika v Evropo slavna križarska vojna, — breprimerni izbruh viteškega duha.

Vprašanje za nas Angleže, ki sledimo predsedniku Wilsonu tako tesno, je, če so naši motivi na isti način vzvišeni nad vsak sum. Mi imamo cesarstvo, in praktično vprašanje za nas je, ne kako smo ga dobili, temveč kaj moramo sedaj storiti z njim.

Ali so katere province, katere bi se moralo po mnenju razboritih Amerikancev izročiti? In če so, kakšne odredbe naj se uveljavijo za njih, bodoče administracije? In nadalje ali so katere province, katere naj bi priklopili cesarstvu?

V obeh slučajih moramo temeljiti svoje odgovore na to, kar bi moral biti cilj in konec človeškega napora in ta cilj je — razširjenje človeške sreče. Treba se je spomniti, da smo bili v času ko je živel George Washington, še v zmedah. Pripadali smo Evropi. Ni bila naša napaka, da smo bili že takrat — stara dežela.

Vzemimo najprej naše obstoječe cesarstvo.

Do kakega obsega je to sebična ustanova za Anglijo? V kolikor pridejo v poštev Kanada, Avstralija, Nova Zelandija in Južna Afrika, ni nobenega cesarstva v običajnem smislu besede. To so narodi, ki lahko jutri zapustijo Anglijo, če da bi padel en strel raditega. Sir Robert Borden iz Canade se neodvisno pogaja s predsednikom Wilsonom v zadevah financ in Mr. Hughes iz Avstralije razpravlja s predsednikom Wilsonom o diplomaciji lice v lice.

V teh dominijih vidimo, da angleško cesarstvo ni določen sistem, temveč metoda napredka. Kolonije so priče svoj obstoj z governerji in uradniki. Sedaj pa se vladajo same. Mogoče je, da bodo v enem ali dveh slučajih skušale vladati drugemu narodu, kar ne bo imelo nobenega opravlja za Anglijo.

Ta razvoj iz varuštva v prostost je opaziti po celem angleškem cesarstvu, včasih bolj počasi, včasih bolj hitro. Najbolj težak slučaj je slučaj tropične Afrike, a celo tam, v Ugandi, so misijonarji pomagali uradnikom ter ustanovili krščansko civilizacijo. Pred nekaj leti sem preživel par dni pri mladem kralju iz Ugande, kojega dinastija je stara, kot domnevam, skoro trideset generacij. On s svojim spremstvom se je vdeležil službe božje v angleški cerkvi ter obdeval z neko angleško družino v hiši Sir Thomas F. Buxtona, kojega stari oče je vodil naše gibanje za oproščenje sužnjev.

Beseda cesarstvo pomeni brez dvoma vladanje. Iz tega vzroka je rekel general Smuts pred kratkim, da v tem smislu ni nobenega angleškega cesarstva. Obstaja sistem vzgoje in ta sistem ne posluje nikjer tako hitro kot v Indiji. V zadnjih desetih letih je bil napredek v Indiji prav tako hiter kot oni v Rusiji, vendar pa s to razliko, da je vlada Indije ostala v stalnem stiku z narodom ter se gibala naprej z narodom, tako da je ustroj družbe še vedno isti.

Cilj Anglije je ohraniti v Indiji mir med budisti in mohamedanci, dokler se ta obširna dežela s svojimi dvestotin milijoni prebivalcev ne prikaže kot Zdr. države južne Azije, v katerih bo vsaka provinca uživala svojo lastno obliko vlade, ki pa bo vedno obdržala zvestobo do Anglije.

Nekatere province bodo morda ohranile svoje starodavne monarhične institucije. Druge pa se že sedaj vesele zakonodaj, ki so tako reprezentativne kot je bil angleški parlament 1776.

Ko se bo povedalo celo povest, dvomim zelo, da bi nas ameriški zgodovinar, ki piše glede angleške vlade v Indiji, dolžil sebičnih namenov. Stara Iztočno-Indijska družba je že davno izginila. Lovei na koncesije nimajo nobene prilike, da grabijo zemljo. Uradnikom je strogo prepovedano jemati od kakega prince ali drugega domačina kako darilo in naj je še tako majhno. Ti morajo se rekrutirajo iz najvišjih krogov naših vseučilišč in s tem, da služijo v Indiji, žrtvujejo vse običajne udobnosti družinskega življenja. Njih edina nagrada, kadar gredo v pokoj, je ponižna pokojnina.

O Egiptu se govori lahko precej slično. Celo v slučaju Rhodesije, ki se nahaja v rokah neke družbe, se ne more trditi, da so akcionarji družbe napravili denar. Dividende so bile malenkostne in domoljubje je bilo do sedanjega časa edini dobiček.

Jaz ne ljubim takih družb s čarterjem. Pokojni Cecil Rhodes je uporabil finance le kot orodje državištva in državištvo je bilo ono, ki je živelo naprej.

Rekli boste: — Ali ne sledi trgovina zastavi? Vaše cesarstvo vam prinaša trgovino. Angleški kontraktorji grade železnice, mostove in pristanišča.

To je resnično, — a z edino izjemo prednosti Anglije v Canadi, kar pa je stvar razmisleka Canadev samih, — nudijo vsa naša ozemlja svetu enako priliko za trgovino.

Če vzamete demantne rudnike v Kimberley ter zlata polja Johannesburga, — ki je, mimogrede rečeno, imenovano po nekem mestu ob Renu, — boste našli, da je lastništvo kozmopolitno, pravi vzgled internacionalizma, vključno tudi precej tevtonskega.

Avstralske kovine so skoro popolnoma kontrolirali Nemci. Trgovina sledi zastavi, a ne po potrebi angleška trgovina. Zopet in zopet je izvršil London delo, dočim je pobral Berlin — denar!

Kot en vzgled hočem navesti Lancashire bombaž. Kot smo iznašli tekmo vaše Državlanske vojne smo odvisni glede surovin ne v glavnem od našega cesarstva, — temveč od vas samih. Medtem pa imamo za prodajo izdelanih produktov tri tržišča: namreč prvič Kitajsko, drugič Indijo in tretjič bližnji Iztok. Izmed teh tržišč sta dva popolnoma izven angleškega cesarstva. Naša trgovina z Južno Ameriko je za nas prav tako važna kot pa trgovina z našimi lastnimi kolonijami in pred vojno je bil eden naših zelo dobrih odjemalcev — Nemčija.

Naši delavci pričenjajo spoznavati resnični pomen fraz kot "cesarstvo" ali "narodna sebičnost". Očrtali so program, kojega osnovo se pripisuje Mr. S. Webbu. Ta dokument, kot se spominjam, prinaša, da mora slabšim plemenom pomagati ter jih varovati organizirana vest človeštva.

V slučaju Filipinov so Amerikanci to spoznali ter prevzeli administrativno odgovornost. Zelo malo Amerikancev je pozdravilo tako nalogo. Veliko njih bi še danes rado videlo, da se jih oprosti te naloge, a bratstvo ljudi je doktrina, ki neizogibno nosi s seboj breme za belega moža.

To bi ne smelo biti breme, naloženo od belega moža na rame drugega, temveč breme, ki ga naprti beli mož sam na svoj rame.

Mi živimo v blagoslovljenih deželah, bi morali nositi svoj delež, da odstranimo praznoverja, predsodke, okrutosti in bedo drugih, ki se še vedno opotekajo skozi temo k luči.

V tem duhu dajmo razpravljati o gotovih aktualnih problemih, ki bodo stopili pred zaveznike, kakorhitro bo vojna končana. Tu je prvič Kitajsko, katera dežela je bila plen dobičkalovcev. Dr. Gullick predlaga, naj vsebuje katerakoli, primerno ustanovljena liga narodov, posebno komisijo, ki naj bi se pečala s koncesijami, podeljenimi na Kitajskem, pogosto kot posledica podkupljenja. Med narodna pomoč je na ta način ono, česar potrebuje Kitajsko.

Amerikanci bi storili dobro, če bi proučavali položaj Mezopotamije, Palestine in Armenije. Pred kratkim sem govoril s profesorjem Dutton-om, ki me je vprašal, če bi ne bilo po mojih mislih primerno postaviti celo Turčijo pod blahotno kontrolo. V Egiptu sta postava in red gotovo pomagala številnim mohamedancem kot tudi par kristijanom. Idealna rešitev za bližnji Iztok bi bil ameriški protektorat, ki bi sledil črtam socialne službe in vzgoje kot jih že zasledujejo ameriški misijoni v Armeniji in Carigradu.

V vsakem slučaju pa bodo morale velike sile organizirati varnost za življenje in astino vseh pokrajin.

Dopisi

Imperial, Pa.

Kdor količikaj čita dnevne novice, posebno zadnje tedne, vidi, kako je narod v domovini sit habsburške in nemške sužnosti, da bi se rajši danes kot jutri odkrižal zverin, katere so ga do sedaj stoletja tlačale k tlom. Rad bi se odkrižal zverin, ki so ga vladale, proč sili od vladarjev brez srea: izpregledal je, da je pital najbolj strupene gade, molil je zanje, da bi Bog dal zverini dolgo življenje. Izpregledal je, ko je videl, da mu dan za dnevom pošilja jo ljudi z bojišča s pohabljenimi udi in brez udov, in izpregledal je, da že tisoče slovenskih mlade-

ničev in mož krije črna zemlja po različnih bojnih pozoriščih ter da se še vsak dan odpirajo novi grobovi. In vprašal se je: "Zakaj vse to?" Dobil je odgovor: "Za prestop: nič zate! Ti, Slovenec, idi v boj, jaz Nemece, pa na tvoje mesto v pisarno." In narod, ki je še ostal doma, je začel misliti, misliti je začel na svoje buditelje v mirnih časih, spomnil se je Gregorčiča, Prešerna in drugih in spomnil se je besed:

"Manj strašna noč je v črne zemlje krili.
Kot so pod svetlim solncem sužni dnovi!"



Torej, ker vidimo, ameriški Slovenci, da mora biti huda sila za ubogi slovenski narod, ki je prišel tako daleč, da se hoče emancipirati od krute sile, ki ga tira v smrt, delujmo se mi z vso silo na to, da dobimo svojo avtonomijo v starem kraju, naj ne bo rojaka in rojakinja, da bi nekaj ne položil(a) domu na oltar!

Ako narod v domovini zahteva pravice, ko so povsod obrnjeni bajoneti proti njim, veste, da mora biti huda sila; živeti ali umreti, to je njih geslo.

Tukaj na Imperialu se nekaj gibljemo, seveda le bolj počasi, upam pa, da tudi ravno ne bomo zadnji. Pred par meseci je sklenila konferenca na Morgan, Pa., da se druga konferenca Republikanskega Združenja vrši na Imperialu dne 23. junija, to je bodočo nedeljo; vršila se bo v Slovenskem Domu ob eni popoldne. In prav vladno vabimo vse gg. govornike, da bi se odzvali našim vabilom in malo raztolmčili ljudstvu, za kaj se gre.

Vsa tukajšnja tri društva tudi prirede veselico za to stvar. Dobriček je namenjen za Republikansko Združenje. Veselica se pa vrši v soboto večer 22. t. m. in se vsi prav vladno vabijo, bližnji in daljni rojaki. Svirali bodo hrvatski tamburaši. Kar bo pa prišlo bolj oddaljenih rojakov že v soboto na veselico, bomo pa že domaćini za prenočišče preskrbeli in potem drugi dan se lahko vdeležijo konference. Torej na svideenje! Naše geslo naj bo: Vse za narod!

Pozdrav rojakom in rojakinjam širom nove domovine.

V. Peternel.

Forest City, Pa.

Večkrat me kdo vpraša, kako kaj uspeva bazar za našo slovensko cerkev. Tem potom naznamim vsem Slovencev in Slovenkam v Forest City, Vandling, Brownale in Carbondale, da do sedaj je še vse prav dobro, ker zlasti Slovenec so se z malo izjemo dobro obnesle, da so darovale veliko stvari v prid tega bazara. Zato izrekam na tem mestu vsem, kateri je daroval ali darovala, veliko ali malo, najlepšo zahvalo v imenu celega odbora, kateri je bil izvoljen od treh ženskih društev, in sicer od društva Krščanskih Mater, od Marijine Družbe in od dr. sv. Ane št. 120 KSJK. Res je, da niste darovali temu odboru in tudi gospodu župniku ne, ker, kar ste dali ter se boste dali za cerkev, ste sami sebi dali. Dolžnost gospoda župnika in nas odbora je, da vso stvar tako odredimo, da več kot je mogoče pride za vsako stvar notri denarja in da pride vsaki cent ali nikol gotovo v korist naših slovenske podrite cerkve, ker potreba je velika, ako hočemo, da bomo še kdaj imeli cerkev.

S prošnjo se pa tudi obračam do vseh Slovencev in Slovenek v Forest City in okolici, da pridno kupujete od deklet in žen dotične številke, ker drugače ne bo stvar mogla iziti dobro in da se boste potem tudi vdeležili semnja ali prodaje zadnje tri dni junija, in sicer 29., 30. in 31. Potem bo šele bazar dobro uspel, ker to se razume, da gospod župnik in dotični odbor ne moreta sama ničesar storiti, ako ljudstvo vsega tega ne bo podpiralo. Zatorej se enkrat prostim vse Slovence in Slovenke za obilo pomoč pri tem in uspeh nam bo zagotovljen. Stopimo skupno z roko v roki na delo za korist tega bazara in slovenske cerkve, ker skupna moč je nepremagljiva in le skupno bomo prišli do cilja, do napredka.

Prosim za tudi vse Slovence in Slovenke doli na Simpsonu in Carbondale in še dalje naprej, da se nas spomnite pri tem in tudi vi nam kaj pomagajte. Vsak najmanjši dar bomo blagohotno spenjeli ter vam bomo hvaležni zanj.

PEVSKI PIKNIK.

Da se bodo newyorškim pevci pri izletu v Washington dne 4. julija saj deloma povrnilo stroški, zato prirede v ta namen piknik v nedeljo 23. junija v Schuetzenparku na levi strani ob Myrtle Ave. v Glendale, L. I. Park se nahaja dva blocka pred Emerald parkom, kjer imajo newyorški Slovenci svoje običajne piknike. Na mestu bodeta razobešeni ameriška in slovenska zastava. Vhod na piknik bo od zadej tik ob ograji. Vstopnina 25 centov.

Za pijačo in prigrizke, ples in drugo zabavo bo kar najboljšje preskrbljeno. I. dobiček bo cekin za \$5 poleg tega pa bo razprodanih mnogo drugih dobikov.

To je eden najlepših parkov z gostim drevjem in lepo urejenim prostorom. Kdor se hoče v resnici razvedriti v prosti naravi v senci košatih dreves, naj ne zamudi te prilike.

Rojaki, zdaj pokažite, kolike cenite svoje peve in ako vam je kaj do tega, da bo slovenska pesem zadonela pred Belo hišo v Washingtonu.

TRIHIHOZA.

Ali je kako preprečevalno sredstvo proti inficiranju s trihina-mi?

Da, najbolj radikalno sredstvo je popolno vzdržanje zavzivanja svinjskega mesa. Prašič se pogosto inficira s trihinoznimi podganami, katere požre. Trihina pa si najraje izbere v prašiču taka mesta, katera se najbolj eni kot hrano. Če se pa ne morete vzdržati zavzivanja svinjskega mesa, gledajte na to, da se meso pri kuhanju ali pečenju podvrže zelo visoki temperaturi, kajti 56 stopinj centigrada, do vročine uniči uspešno vse trihine.

Najti pa je tudi zelo preprosto preskušnjo za ugotovljenje temperature mesa. Če se stisne kos kuhane ali pečene svinjskega mesa in se pokaže pri tem na površini motna tekočina, potem ni še doseglja zahtevane temperature 56 stopinj. Če je ta temperatura prekorajena, je tekočina čista. Pri 70 do 72 stopinjah bo iztisnjena tekočina rjavkasto-rdeča, pri 72 pa svetlo-rumene barve.

Morani pa še omeniti zaradi darov Rdečega Kriza, ker sem bila odbrana za captaina za slovensko farno v Forest City za pobiranje prostovoljnih prispevkov od dne 19. do 25. maja. Naznamim vsem, da smo okoli žensk in deklet nabrale prostovoljnih prispevkov v Forest City \$38.50 in v Vandlingu so nabrale \$25.00, skupno \$63.50. To so darovi skoraj samih žensk. Naši možje pa so po jama in pri delih odstopili pri svoji plači vsak svoj delež, kar je pa trgovcev, pa so prispevali vsak posebej.

Zato na tem mestu izrekam najlepšo zahvalo vsem darovalkam in posebno se pa moram še javno zahvaliti vsem pobiralkam: Mrs. J. Korošec in Mrs. A. Lavtar, ki sta pobirali v Vandlingu, ter Miss M. Suhadolnik, Miss P. Zaidariš in Miss M. Šume, ker so mi pomagale pri tem delu po Forest City.

Kar se tudi ne sme zamolčati, je pa to, da smo 10. junija ob 8. uri zvečer lahko videli delo F. C. Public High School, 20 graduirancev je stalo pred nami; med njimi so bili 4 Slovenci, in sicer sin in hčer rojaka Mr. M. Muhiča, hči rojaka Mr. John Telbana in sin farmerja Mr. Josip Planinška. Josip Muhič je dobil prvo priznanje zlato iglo (gold pin). Zadnje leto pa je preje dotično čast tudi sin slovenskih staršev Viljem Sredenski. Iz tega se vidi, da otroci Slovencev niso zadnji v učenju.

Ker se je pa moj dopis zelo raztegnil, moram nehati. Pozdrav. M. S.

Naši zastopniki,

kateri so pooblašteni pobirati narodni dan za dnevnik "Glas Naroda". Narodni dan za "Glas Naroda" je: za celo leto \$3.50, za pol leta \$2.00 in za četrt leta \$1.00. Vsak zastopnik tudi potrdilo za svoto, katero je prejel in jih rojaki morajo priročiti.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin.
Denver, Colo.: Louis Andolšek in Frank Skrabec.
Leadville, Colo.: John Hočevar.
Pueblo, Colo.: Peter Cullig, John Gern, Frank Janes in A. Kočevar.
Salida, Colo. in okolici: Louis Costello.
Somerset, Cal.: Math. Kernely.
Chico, Ind.: Lambert Bolskar.
Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.
Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič.
Chicago, Ill.: Jos. Bontić, Jos. Bilak.

VZEMI KOPELJ!

Zdravniki priporočajo kopanje za zavarovanje zdravja.

Če je potrebna zunanja kopalja, kako je pa z notranjo kopaljo? Z jedjo pride v telostrup. Zaprtje ovira sistem. Tak položaj povzroča bolezen. Father Mollinger-jev slavni rastlinski čaj izčisti notranje organe. Uspehi so presenetljivi. Nova energija, jasne oči, rdeča lica so jasni znaki fizičnega prerodenja, katero je posledica sistematičnega in rednega uživanja tega znamenitega rastlinskega čaja, ki ga je zapustil velik duhovno-zdravnik v pomoč bolnemu človeštvu. Zoper revmatizem, želodčna nereda, jetrne nepravilnosti, zaprtje, oslabiljenje in opešanje. Na tisoče jih piše o znatnem zboljanju. Zavoj za en dolar traja pet mesecev. Piši danes ter pošlji \$1 v gotovini, v znakah ali money order.

Za zavarovanje pošlji še posebej deset centov. Lahko pa tudi plačš na pošti, če ti pošljemo C. O. D.

MOLLINGER MEDICINE CO.
21 Mollinger Building
14 East Park Way (N. S.)
Pittsburgh, Pa.

In Frank Jurjovec.
Joliet, Ill.: Frank Bamblich, Frank Laurich in John Zalech.
La Salle, Ill.: Matija Komp.
Livingston, Ill.: Mih. Citar.
Mascoutah, Ill.: Fr. Augustin.
Nocomis, Ill. in okolici: Math. Galshek.

North Chicago, Ill. in okolici: Anton Kobal in Math. Ogrin.
So. Chicago, Ill.: Frank Černe.
Springfield, Ill.: Matija Barbočič.
Waukegan, Ill. in okolici: Math. Ogrin in Frank Petkovšek.
Cherokee, Kans.: Frank Režimnik.
Franklin, Kans. in okolici: Frank Leskovic.

Ringo, Kans.: Mike Pencdl.
Kittmiller, Md. in okolici: Frank Vodopivec.
Baltic, Mich.: M. D. Likovich.
Calumet, Mich. in okolici: M. F. Kope, Martin Rad in Pavel Shaltz.
Detroit, Mich.: Paul Bartel.
Chisholm, Minn.: Frank Govže, Jak. Petrich.

Ely, Minn. in okolici: Ivan Gouze, Jos. J. Peshel, Anton Poljanec in Louis M. Perušek.
Eveleth, Minn.: Louis Govže in Jurij Kotze.

Gilbert, Minn. in okolici: L. Vesel.
Hibbing, Minn.: Ivan Pouše.
Virginia, Minn.: Frank Hrovatich.
St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.
Great Falls, Mont.: Math. Urth.
Klein, Mont.: Gregor Zobec.
Roundup, Mont.: Tomaž Paulin.
Govanda, N. Y.: Karl Sterniša.
Little Falls, N. Y.: Frank Masle.
Barberton, O. in okolici: Math. Kramar.

Bridgeport, O.: Michael Kočevar.
Collinswood, O.: Mat. Slapnik.
Cleveland, O.: Frank Sakser, Jakob Debevo, Chas. Karlinger, Frank Meh in Jakob Resnik.
Lorain, O. in okolici: Louis Balant in J. Kumeš.
Niles, O.: Frank Kogovšek.
Youngstown, O.: Anton Kikelj.
Oregon City, Oreg.: M. Justin in J. Mincey.

Allegheny, Pa.: M. Klarich.
Ambridge, Pa.: Frank Jakše.
Besemer, Pa.: Louis Hrbar.
Broughton, Pa. in okolici: Anton Ivavec.

Burdine, Pa. in okolici: John Demšar.
Canonsburg, Pa.: John Koklich.
Conemaugh, Pa.: Ivan Pakl. Vid Rovansk.
Claridge, Pa.: Anton Jerina in Ant. Kozoglov.
Export, Pa.: Louis Supančič.
Forest City, Pa. Mat. Kamin in Fr. Leben.

Farrell, Pa.: Anton Valentinčič.
Greensburg, Pa. in okolici: Frank Novak.
Hostetter, Pa. in okolici: Frank Jordan.
Imperial, Pa.: Val. Peternel, box 172.
Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja in John Polanc.
Luzerne, Pa. in okolici: Anton Osoinik.

Manor, Pa. in okolici: Fr. Demšar.
Moon Run, Pa.: Frank Maček in Fr. Podmilšek.
Pittsburgh, Pa. in okolici: U. R. Jakoblich, Z. Jakše, Klarich Mat., I. Magister.
Ralphton, Pa. in okolici: Martin Koroschetz.

Reading, Pa. in okolici: J. Pezdirc.
South Bethlehem, Penna.: Jernej Koprivšek.

Steeleton, Pa.: Anton Hren.
Turtle Creek, Pa. in okolici: Frank Schiffer.
West Newton, Pa.: Josip Jovan.
Willock, Pa.: J. Peternel.
Murray, Utah in okolici: J. Kastelj.
Black Diamond, Wash.: G. J. Porenta.
Davis, W. Va. in okolici: John Brosich.
Thomas, W. Va. in okolici: A. Korenčan.
Milwaukee, Wis.: Andrew Fon in Josip Tratnik.
Sheboygan, Wis.: John Stampfel in H. Svetlin.
West Allis, Wis.: Anton Demšar in Frank Skok.
Rock Springs, Wyo.: Joe Yugovic.
A. Justin in Valentin Marcina.

Zavezniška intervencija v Rusiji in boljševiki

Piše grof ILIJA TOLSTOJ.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on June 18, 1918 as required by the Act of October 6, 1917.

Z ozirom na vprašanje intervencije v Rusiji bi se problema nikdar ne rešilo, če bi zavezniški skušali doseči, da bi jih z veseljem sprejelo celokupno prebivalstvo dežele. Vsako zavlačevanje pa bi napravilo rešitev tega problema bolj in bolj težko.

Jasno je, da ne bodo samozvani sovjeti boljševikov nikdar voljno dali iz rok svoje moči, kajti če bi bili voljni storiti to, bi ne nasprotovali narodnemu ustavodajnemu zborovanju ter bi že pred dolgim časom izročili vodstvo dežele narodu samemu.

Zgodovina ne zaznamuje niti enega slučaja voljne predaje kakega diktatorstva. Boljševiki ne morejo še nadalje vstrajati pri trditvi, da delajo za blagobit naroda. Posledice njih delavnosti so že očitne. Ničesar se ni doseglo z ozirom na njih idealistične cilje, temveč je dežela že popolnoma zaslužena od Nemčije in ista nemška propaganda, ki je pomagala Leninu in Trockiju, da sta razorganizirala deželo, je sedaj na delu, da uniči vse dobrote revolucije ter zopet ustanovi ne le vladno kapitalizma, temveč tudi grozote suženjstva in avtokracije.

V svoji fanatični slepoti se ruski narod ni boril le proti buržuaziji, temveč tudi proti vsem izobraženim ljudem v deželi. Suženj od včeraj je postal mojster situacije. Svoji moči je podredil ne le svojega prejšnjega gospodarja, temveč tudi svoje brate in sestre — celi ruski kmečki stan — ter jih izročil v roke sovražnika demokracije celega sveta.

Številni oni, ki so se vdeležili tega uničevalnega dela, so prišli sedaj do spoznanja, vendar pa nimajo moči, da bi se borili ter tudi niso dosti poštenji, da bi priznali svojo napako.

Rusija se hitro pomika po strmini navzdol in nihče ne ve, kdaj in kje bo v stanu ustaviti se.

Ker sem sam idealist in sanjač sem prisiljen priznati, da so številni izmed nedosegljivih idealov, za katere se bore boljševiki, visoki in lepi. Eden njih ciljev je — odprava lastnine zemlje. Gotovo so to sanje vseh idealistov, katere se morajo uresničiti in upam, da se tudi bodo.

Oni pridigajo bratovstvo vsega proletarijata sveta ter mago dela nad kapitalom. Tudi to so lepe sanje, katere bo mogoče udeležiti potom človečanstva v daljni bodočnosti. To so tudi ideali Krista samega, v katerega verujemo mi vsi.

Dočim pa pridigajo nebo, kaj dejanski izvršujejo? Kako so sredstva, potem katerih skušajo doseči svoje ideale?

Sredstva so — rop, zatiranje svobode, pobijanje in državljanska vojna...

Ljudje, ki pridigajo ideale resničnega krščanstva, morajo biti sami tudi kristijani. Duhovnik nima pravice posluševati se orožja ter ubiti celo svojega sovražnika.

Domneva se, da on sploh ne more imeti sovražnikov.

Neodkritosrčnost boljševikov.

Ravno raditega ne verujem v odkritosrčnost boljševikov ter jih dolžim kršenja največjih idealov življenja.

Dolžim jih hipokriji, hinavstvu, varanju naroda ter zasledovanju osebnih, egoističnih ciljev, s čemur hočejo zavesti deželo v novo suženjstvo, ki bo stokrat hujše kot pa je bilo suženjstvo, katerega se je Rusija oprostila z revolucijo.

Potem ko so onesnažili najvišje ideale človeštva, potem ko so izdali principije prave prostosti in demokracije, so vrgli ti ljudje deželo v roke največjega sovražnika prostosti sveta ter skušajo sedaj opravičiti same sebe.

Jaz sem daleč od tega, da bi bil militarist. Želel bi videti svet za vedno oproščen od fantoma vojne.

Cilj ameriškega naroda je napraviti svet za "spodoben prostor da se živi v njem", in tak svet bi jaz rad videl. — Jaz nočem razvijati tukaj svojih osebnih idej glede tega predmeta, vendar pa mislim, da moram pojasniti, kar smatram za voljo večine ruskega naroda. V sedanjem času je to glavno vprašanje, o katerem se mora razpravljati ter tudi edino vprašanje.

Edina želja Rusije v sedanjem času je oprostiti se nemške invazije ter ohraniti pravice prostosti in samovlade, katere si je pridobila potom revolucije.

To je želja večine ruskega naroda in to se tudi sklada z najnujnejšimi potrebami sedanjih ur ter z vojnimi cilji kot jih je objavila Amerika v družbi z zavezniški.

Vsled tega mislim, da je vprašanje intervencije ne toliko vprašanje politike, temveč vprašanje taktike.

Če se opiše isto misel, moram reči, da morajo zavezniški zopet ustanoviti istočno fronto, če pridejo do spoznanja, da je to najboljša pot kako poraziti Nemčijo. Prepričani pa so lahko, da bo velika večina ruskega naroda z veseljem sprejela njih pomoč ter da bo hvaležna za oproščenje iz krepeljev nemške invazije.

Vojni cilji zaveznikov pa so znani celemu svetu!

Rusija pozna Ameriko.

Rusija je čula vojne cilje zaveznikov iz ust predsednika Wilsona ter tudi ve, da je Amerika voljna pomagati ji pri vzdržanju principijev resnične demokracije, kot jih je proglasila Rusija v prvih dneh revolucije.

Vojaška intervencija zaveznikov bo gotovo zajamči-

NAJBOLJŠI AMERIŠKI AVIATIKI



la Rusiji integriteto njenega ozemlja ter nevmešavanje v njene notranje zadeve.

To bo gotovo preizkušnja s kislino glede odkritosrčnosti boljševikov. Oni izjavljajo, da skušajo nasprotovati Nemcem. Oni trdijo, da imajo v ta namen armado. — Če je tako, morajo tudi z veseljem pozdraviti vsako pomoč, ne pa ji nasprotovati.

Česa se oni boje? Ali mislijo, da bi intervencija zaveznikov ojačala kapitalizem v Rusiji ter oropala delavski razred sadov njega zmage? Ali jim je pa nemška invazija ne preti z istim kapitalizmom. — kapitalizmom, ki je tem hujši, ker se opira na absolutizem?

Mislím, da če je prvo zlo, da bo drugo naravnost nesreča. Vsled tega, četudi zremo na vse te stvari z vidika boljševikov, mislim, da ne moremo nasprotovati intervenciji zaveznikov v Rusiji, če smo — odkriti.

Novice iz Clevelanda

Rojak Klemenčič, ki živi na 951 E. 63. St., se je meseca januarja opeljal pri Cleveland Stamping Co., podomače v kastroli. Dobil je hude opekline po celi nogi. Pred kratkim je ravno toliko okrevaj, da se je nameraval vrniti na delo. Dne 29. maja ob devetih zvečer je šel v kopalno sobo. Hotel je vzgati plinovo svetilko, toda v istem hipu se je pripetila velika nesreča. Iz cevi je uhal plin in se je nabral v kopalni sobi, kar je povzročilo, da se je vžgala njegova obleka. Dobil je težke opekline, da je malo upanja, da bo okrevaj.

Umetelj rojak Jakob Mevžek, brat Marije Bizjak, ki je tudi umetelj pred kratkim. Bil je star 54 let, doma iz Presejra na Kranjskem. Bil je član društva sv. Vida star 22 let, doma iz vasi Cesta, župnija Dobropolje. Mladenič je bolehal za sušico, več mesecev ni mogel nikamor. V bolnišnico ni mogel, ker ni bilo prostora. V domovini je imel lepo domacijo in skrbne sorodnike, tukaj je pa v revščini hiral. Kako močno je hrepenel se videti mater in rodno grudo, pa je zatisnil oči v tujini. Ne bo vesela mati, ko izve po vojni žalostno novico o smrti svojega sina.

Umetelj je John Kalan, star 58 let, doma iz Škofje Loke. V rojstnem kraju je zapustil ženo, tukaj pa sina. Stanoval je pri rojaku A. Bašca, ki je skrbel za najpotrebnejše.

Vinko Šaršon, star 25 let, doma iz občine Kastav na Primorskem, je bil pokopan 11. junija. Zadnje dve žrtvi je pograbila pljučnica, ki ni še ponehala, ampak se je le potuhnila za par tednov. Velike opreznosti je treba takoj v začetku te bolezni, da ne dobi prevelike moči.

V nedeljo 2. junija so bili krščeni v cerkvi sv. Vida: Alojzij Rojaka, Rudolf Rojaka, Stanislav Okički, Emil bomo večkrat obiskali na njegovi Vidmar. Ana Morel in Marija prijami domaciji, kjer bomo v Rodman. — V nedeljo 9. junija so bili krščeni: Janez Kotar, Frank Potočnik, Angela Weiss, Doroteja Lunder in Nežka Zaletel.

Slovesna sv. maša, ki jo je prvič opravil Rev. A. Princič, naš novomašnik, je nad vse zadovoljivo potekala, ki so posebno ljuba dobre župljane, ki so posebno radost uživali pri pogledu na pu roko. Hitro je zagrabil in ga vzornim redom pri sprejemu novomašnika pred cerkvijo in v drznež izmakniti z demurno. Učerkvi. Slovesno-obhajanci so priredili špalir ter pri tem imeli po-

menljive umetne izdelke, predstavljajoče simbolično daritev sv. maše. Naš pevski zbor je nad vse vabljivo proslavil dan slavlja ter je hude opekline po celi nogi. Pred kratkim je ravno toliko okrevaj, da se je nameraval vrniti na delo. Dne 29. maja ob devetih zvečer je šel v kopalno sobo. Hotel je vzgati plinovo svetilko, toda v istem hipu se je pripetila velika nesreča. Iz cevi je uhal plin in se je nabral v kopalni sobi, kar je povzročilo, da se je vžgala njegova obleka. Dobil je težke opekline, da je malo upanja, da bo okrevaj.

Umetelj rojak Jakob Mevžek, brat Marije Bizjak, ki je tudi umetelj pred kratkim. Bil je star 54 let, doma iz Presejra na Kranjskem. Bil je član društva sv. Vida star 22 let, doma iz vasi Cesta, župnija Dobropolje. Mladenič je bolehal za sušico, več mesecev ni mogel nikamor. V bolnišnico ni mogel, ker ni bilo prostora. V domovini je imel lepo domacijo in skrbne sorodnike, tukaj je pa v revščini hiral. Kako močno je hrepenel se videti mater in rodno grudo, pa je zatisnil oči v tujini. Ne bo vesela mati, ko izve po vojni žalostno novico o smrti svojega sina.

Umetelj je John Kalan, star 58 let, doma iz Škofje Loke. V rojstnem kraju je zapustil ženo, tukaj pa sina. Stanoval je pri rojaku A. Bašca, ki je skrbel za najpotrebnejše.

Vinko Šaršon, star 25 let, doma iz občine Kastav na Primorskem, je bil pokopan 11. junija. Zadnje dve žrtvi je pograbila pljučnica, ki ni še ponehala, ampak se je le potuhnila za par tednov. Velike opreznosti je treba takoj v začetku te bolezni, da ne dobi prevelike moči.

V nedeljo 2. junija so bili krščeni v cerkvi sv. Vida: Alojzij Rojaka, Rudolf Rojaka, Stanislav Okički, Emil bomo večkrat obiskali na njegovi Vidmar. Ana Morel in Marija prijami domaciji, kjer bomo v Rodman. — V nedeljo 9. junija so bili krščeni: Janez Kotar, Frank Potočnik, Angela Weiss, Doroteja Lunder in Nežka Zaletel.

Slovesna sv. maša, ki jo je prvič opravil Rev. A. Princič, naš novomašnik, je nad vse zadovoljivo potekala, ki so posebno ljuba dobre župljane, ki so posebno radost uživali pri pogledu na pu roko. Hitro je zagrabil in ga vzornim redom pri sprejemu novomašnika pred cerkvijo in v drznež izmakniti z demurno. Učerkvi. Slovesno-obhajanci so priredili špalir ter pri tem imeli po-

čajno" zadel ob njegov žep. Policija pa pravi, da dobro pozna take "slučajnosti".

Iz Newburgha. Gregor Kogovšek, ali podomače "George Hunter", se je pripeljal v svojem novem avtomobilu on dan v našo vas. Kogovšek stanuje v Brooklynu (mestni del Clevelanda). "George" je izgledal kakor bi bil "Sae" vzdignil. Videti je bilo na prvi pogled, da je nekaj novega, ampak kaj takšnega se pa nismo nadejali. George se vsede in prične slovesno: "Dajte mi par krstnih listkov." Mislilec, da se šali, ga vpraša, če želi res krstni listek. "Da, dva mi dajte."

"Ah, kar dva naenkrat?" "Ja, dva!" Veste, George ima precej veliko farmo. Na farmi pa je treba dandanes domaćih delavcev, ker se jih od drugje niti za denar ne dobi. Ali se je nam tedaj čuditi? Botri so bili Frank Železnik in Marijana Vekar.

Krščeni so bili tudi: Karol Janez Mlakar, Anton in Josipina Štepić sta ga sprejela. Nadalje je postal član naše župnije Andr. Fik, katerega sta prinesla Anton Zupančič in Marija Nose. Ivanka Šušteršič je bila krščena malo poprej; ona si je izbrala za botre Fr. Potrebujec in Nežko Bobnar. Pa tudi Frank Peskar na 80, česti je dobil malega paglavčka, ki hoče sedaj vedno postrežbo. Krščeni je bil za Antona in botra sta mu bila Alojzij in Ana Zagar.

Društvo sv. Lovrenca je imelo v nedeljo 9. junija svoj piknik, na katerega je prišlo precej ljudi. Vsi so se dobro imeli. Zabave je bilo vsake vrste in kar pa je bilo najlepše, pa je to, da se je vsililo vse v najboljšem redu in je vladala povsod dobra volja. Nekaj petja, nekaj godbe, nekaj pa dirke so motile ljudi, da vsaj za pol dne niso mislili na delo in vojno.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on June 6, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Sedaj pa ne bo piknika do 30. junija, ko bo društvo Bled pripravilo nekaj zabave za tujakšnje rojake in njih prijatelje od drugod. Društvo Bled spada k SDZ, in, dasi se mlado društvo, je že jako močno. Ne pozabite dneva 30. junija, takrat se pa zopet poskusimo, kdo je hitrejši v nogah, kaj ne?

Ali že veste, kakšna slavnost bo čez en teden? Prav po "foršifit" se pravi "Graduation Day". Na nedeljo 23. junija bodo dokončali šolo naši osmorazredniki, na katere smo tudi ponosni. Saj smo že rekli, da so vsi pridni in da so imeli hude vojne, še hujše, kakor šparglji, zmečkan grah in fižol ter pa "džermani", in so jih prestali. Seveda je to šele začetek tega, kar mora storiti, kdor hoče biti advokat, zdravnik ali pa duhovnik, vendar pa je že nekaj in do danes ni veliko Slovencev, ki bi prišli do tega prvega vrha. Naši očetje in matere so bili vpreženi večidel od kakega šestega leta. Vlada tam ni skrbela tako za šolanje kakor tukaj in tako niso imeli te prilike, kakor jo imajo njihovi otroci. Tukaj pa, dokler ni vlada primorala otroke, da ostanejo v šoli do 15. ali 16. leta, so morali tudi otroci takoj na delo.

Vsaki oče težko čaka kakega polajšanja velikega in težkega bremena. Zato pa pri prvi priložnosti vzame otroke iz šole in jih da na delo, da tako pomagajo. Sedaj so pa ti otroci po vladi primorani ostati v šoli in tako imajo krasno priliko si pomagati na kako višjo stopnjo. Če ne pride noben do governerja izmed sedanjih graduantov, upamo, da postane kateri vsaj župan Clevelanda.

NEKAJ O NEDELJI.

Kedaj in kdo je prvi določil dan, katerega imenujemo nedeljo za dan počitka in molitve? Ali se je ta dan kdaj izpremenil?

Prvo praznovanje nedelje je zaslediti v četrtem stoletju po Kr. ko je Konstantin, prvi krščanski rimski cesar, določil nedeljo na mesto židovskega Sabata. Izdal je edikt, v katerem ne določa verskega praznovanja, temveč le vzdržanja od dela in kjer se glasi: "Naj vsi sodniki in narod v mestih počivajo in prekine naj se z različnimi posli na častljivi dan Solnece. V času izdaje tega edikta je bil Konstantin oboževalec solnca. K krščanski veri je pristopil šele neposredno pred svojo smrtjo, leta 337.

Na cerkvenem koncilu leta 588 se je priporočilo versko praznovanje nedelje, vendar pa se je stvari posvečalo le malo pozornosti. Leta 780 je postal Alcuin, neki angleški prelat, duhovni svetovalec Karla Velikega in takrat se je prvič formalno izjavilo, da se tiste četrta zapoved prvega dne v tednu, vendar pa je le malo ljudi sledilo tej izjavi. Osem stoletij so torej praznovali nedeljo bolj kot dan razveseljevanja kot pa dan molitve. Angleški parlament je bil v

nedeljo v zasedanju in angleška sodišča so poslovala na ta dan prav do vlade kraljice Elizabete. Leta 1595 je dr. Nicholas Bound iz Suffolke County, Anglija, izdal dekl, imenovano: — "Resnična doktrina glede Sabata". V tem delu je dokazoval, da ni bila nedelja določena od Boga kot Sabat, temveč da je božanskega izvora le dolžnost praznovati en Sabat v tednu. Bilo je šele v pričetku sedemnajstega stoletja, ko so pričeli puritanci Anglije imenovati nedeljo Sabat. Nikdar pa se še ni v tej se tudi sedaj ne navaja zadovoljivih vzrokov, da se imenuje in praznuje nedeljo kot Sabat. Skof Potter je rekel: — Njih trditve, — to je Puritancev, — glede tega, kar so storili (namreč imenovali nedeljo Sabat) ni bila niti potrjena, niti zadostno dokazana in naj tudi iščemo dokazov za to v Novem testamentu ali v tradicijah katoliškega krščanstva.

PREBAVLJIVOST RAZLIČNIH JEDIL.

Katero živilo se najhitreje prebavi?

Najhitreje se prebavi riž, kajti treba je le eno uro, da se ga prebavi. V delu neke velike nemške avtoritete na tem polju najdemo tabelo, ki kaže prebavljivost različnih živil, kar bo gotovo marsikoga zanimalo.

Za prebavo je treba: Ena ura in pol: — Zbita jajca, ječmenova voda, pečena divjačica, pečena jabolka in hruske, omarek, ke iz sadja, pečene ribe, špinača, imeli hude vojne, še hujše, kakor šparglji, zmečkan grah in fižol ter pa "džermani", in so jih prestali. Seveda je to šele začetek tega, kar mora storiti, kdor hoče biti advokat, zdravnik ali pa duhovnik, vendar pa je že nekaj in do danes ni veliko Slovencev, ki bi prišli do tega prvega vrha. Naši očetje in matere so bili vpreženi večidel od kakega šestega leta. Vlada tam ni skrbela tako za šolanje kakor tukaj in tako niso imeli te prilike, kakor jo imajo njihovi otroci. Tukaj pa, dokler ni vlada primorala otroke, da ostanejo v šoli do 15. ali 16. leta, so morali tudi otroci takoj na delo.

Dve uri: — Kuhano mleko, surova jajca, kuhan ječmen, pečena goveja jetra, kuhana zelena jabolka, kuhana polenovka.

Dve uri in četrtr: — Pečeni puran, pečena gos, pečeno jagnje, pečen pusek, fižol, in leča, ki sta kuhana v luščinah.

Dve uri in tričetrt: — Puding mehko kuhan, kokošni frikase, ostrige.

Tri ure: — Mehko kuhana jajca, koštrun v omaki, surova šunka, bifstek in različne pečene močnate jedi ali cakes.

Tri ure in pol: — Pečena svinjina, slano surovo maslo, trdo kuhana jajca, star sir, sveže klobase, nasoljena govedina, kuhar krompir, svež pšenični kruh, kuhano belo zelje, kuhana čebula.

Stiri ure: — Kuhana ali pečena kurecina, pečena teletina, pečeni koštrun, suh kruh s kavo.

Stiri ure in pol: — Kuhan mehak koštrun, sveže nasoljeno meso, kislo zelje.

Pet ur: — Zelo trdo kuhana jajca, sadje s koščicim zrnjem, črešnje, slive, rozine, orehi, lešniki in gobe.

Šest ur: — Staro nasoljeno meso ter mastna jegulja.

Treba je pripomniti, da dodatek veliko olja, masti ali kisline otežkoča prebavo, dočim dodatek soli, popra, mustarda, starega sira, redkvice, sladkorja in vina zelo olajša prebavo.

nedeljo v zasedanju in angleška sodišča so poslovala na ta dan prav do vlade kraljice Elizabete. Leta 1595 je dr. Nicholas Bound iz Suffolke County, Anglija, izdal dekl, imenovano: — "Resnična doktrina glede Sabata". V tem delu je dokazoval, da ni bila nedelja določena od Boga kot Sabat, temveč da je božanskega izvora le dolžnost praznovati en Sabat v tednu. Bilo je šele v pričetku sedemnajstega stoletja, ko so pričeli puritanci Anglije imenovati nedeljo Sabat. Nikdar pa se še ni v tej se tudi sedaj ne navaja zadovoljivih vzrokov, da se imenuje in praznuje nedeljo kot Sabat. Skof Potter je rekel: — Njih trditve, — to je Puritancev, — glede tega, kar so storili (namreč imenovali nedeljo Sabat) ni bila niti potrjena, niti zadostno dokazana in naj tudi iščemo dokazov za to v Novem testamentu ali v tradicijah katoliškega krščanstva.

nedeljo v zasedanju in angleška sodišča so poslovala na ta dan prav do vlade kraljice Elizabete. Leta 1595 je dr. Nicholas Bound iz Suffolke County, Anglija, izdal dekl, imenovano: — "Resnična doktrina glede Sabata". V tem delu je dokazoval, da ni bila nedelja določena od Boga kot Sabat, temveč da je božanskega izvora le dolžnost praznovati en Sabat v tednu. Bilo je šele v pričetku sedemnajstega stoletja, ko so pričeli puritanci Anglije imenovati nedeljo Sabat. Nikdar pa se še ni v tej se tudi sedaj ne navaja zadovoljivih vzrokov, da se imenuje in praznuje nedeljo kot Sabat. Skof Potter je rekel: — Njih trditve, — to je Puritancev, — glede tega, kar so storili (namreč imenovali nedeljo Sabat) ni bila niti potrjena, niti zadostno dokazana in naj tudi iščemo dokazov za to v Novem testamentu ali v tradicijah katoliškega krščanstva.

nedeljo v zasedanju in angleška sodišča so poslovala na ta dan prav do vlade kraljice Elizabete. Leta 1595 je dr. Nicholas Bound iz Suffolke County, Anglija, izdal dekl, imenovano: — "Resnična doktrina glede Sabata". V tem delu je dokazoval, da ni bila nedelja določena od Boga kot Sabat, temveč da je božanskega izvora le dolžnost praznovati en Sabat v tednu. Bilo je šele v pričetku sedemnajstega stoletja, ko so pričeli puritanci Anglije imenovati nedeljo Sabat. Nikdar pa se še ni v tej se tudi sedaj ne navaja zadovoljivih vzrokov, da se imenuje in praznuje nedeljo kot Sabat. Skof Potter je rekel: — Njih trditve, — to je Puritancev, — glede tega, kar so storili (namreč imenovali nedeljo Sabat) ni bila niti potrjena, niti zadostno dokazana in naj tudi iščemo dokazov za to v Novem testamentu ali v tradicijah katoliškega krščanstva.

nedeljo v zasedanju in angleška sodišča so poslovala na ta dan prav do vlade kraljice Elizabete. Leta 1595 je dr. Nicholas Bound iz Suffolke County, Anglija, izdal dekl, imenovano: — "Resnična doktrina glede Sabata". V tem delu je dokazoval, da ni bila nedelja določena od Boga kot Sabat, temveč da je božanskega izvora le dolžnost praznovati en Sabat v tednu. Bilo je šele v pričetku sedemnajstega stoletja, ko so pričeli puritanci Anglije imenovati nedeljo Sabat. Nikdar pa se še ni v tej se tudi sedaj ne navaja zadovoljivih vzrokov, da se imenuje in praznuje nedeljo kot Sabat. Skof Potter je rekel: — Njih trditve, — to je Puritancev, — glede tega, kar so storili (namreč imenovali nedeljo Sabat) ni bila niti potrjena, niti zadostno dokazana in naj tudi iščemo dokazov za to v Novem testamentu ali v tradicijah katoliškega krščanstva.

nedeljo v zasedanju in angleška sodišča so poslovala na ta dan prav do vlade kraljice Elizabete. Leta 1595 je dr. Nicholas Bound iz Suffolke County, Anglija, izdal dekl, imenovano: — "Resnična doktrina glede Sabata". V tem delu je dokazoval, da ni bila nedelja določena od Boga kot Sabat, temveč da je božanskega izvora le dolžnost praznovati en Sabat v tednu. Bilo je šele v pričetku sedemnajstega stoletja, ko so pričeli puritanci Anglije imenovati nedeljo Sabat. Nikdar pa se še ni v tej se tudi sedaj ne navaja zadovoljivih vzrokov, da se imenuje in praznuje nedeljo kot Sabat. Skof Potter je rekel: — Njih trditve, — to je Puritancev, — glede tega, kar so storili (namreč imenovali nedeljo Sabat) ni bila niti potrjena, niti zadostno dokazana in naj tudi iščemo dokazov za to v Novem testamentu ali v tradicijah katoliškega krščanstva.

nedeljo v zasedanju in angleška sodišča so poslovala na ta dan prav do vlade kraljice Elizabete. Leta 1595 je dr. Nicholas Bound iz Suffolke County, Anglija, izdal dekl, imenovano: — "Resnična doktrina glede Sabata". V tem delu je dokazoval, da ni bila nedelja določena od Boga kot Sabat, temveč da je božanskega izvora le dolžnost praznovati en Sabat v tednu. Bilo je šele v pričetku sedemnajstega stoletja, ko so pričeli puritanci Anglije imenovati nedeljo Sabat. Nikdar pa se še ni v tej se tudi sedaj ne navaja zadovoljivih vzrokov, da se imenuje in praznuje nedeljo kot Sabat. Skof Potter je rekel: — Njih trditve, — to je Puritancev, — glede tega, kar so storili (namreč imenovali nedeljo Sabat) ni bila niti potrjena, niti zadostno dokazana in naj tudi iščemo dokazov za to v Novem testamentu ali v tradicijah katoliškega krščanstva.

nedeljo v zasedanju in angleška sodišča so poslovala na ta dan prav do vlade kraljice Elizabete. Leta 1595 je dr. Nicholas Bound iz Suffolke County, Anglija, izdal dekl, imenovano: — "Resnična doktrina glede Sabata". V tem delu je dokazoval, da ni bila nedelja določena od Boga kot Sabat, temveč da je božanskega izvora le dolžnost praznovati en Sabat v tednu. Bilo je šele v pričetku sedemnajstega stoletja, ko so pričeli puritanci Anglije imenovati nedeljo Sabat. Nikdar pa se še ni v tej se tudi sedaj ne navaja zadovoljivih vzrokov, da se imenuje in praznuje nedeljo kot Sabat. Skof Potter je rekel: — Njih trditve, — to je Puritancev, — glede tega, kar so storili (namreč imenovali nedeljo Sabat) ni bila niti potrjena, niti zadostno dokazana in naj tudi iščemo dokazov za to v Novem testamentu ali v tradicijah katoliškega krščanstva.

nedeljo v zasedanju in angleška sodišča so poslovala na ta dan prav do vlade kraljice Elizabete. Leta 1595 je dr. Nicholas Bound iz Suffolke County, Anglija, izdal dekl, imenovano: — "Resnična doktrina glede Sabata". V tem delu je dokazoval, da ni bila nedelja določena od Boga kot Sabat, temveč da je božanskega izvora le dolžnost praznovati en Sabat v tednu. Bilo je šele v pričetku sedemnajstega stoletja, ko so pričeli puritanci Anglije imenovati nedeljo Sabat. Nikdar pa se še ni v tej se tudi sedaj ne navaja zadovoljivih vzrokov, da se imenuje in praznuje nedeljo kot Sabat. Skof Potter je rekel: — Njih trditve, — to je Puritancev, — glede tega, kar so storili (namreč imenovali nedeljo Sabat) ni bila niti potrjena, niti zadostno dokazana in naj tudi iščemo dokazov za to v Novem testamentu ali v tradicijah katoliškega krščanstva.

nedeljo v zasedanju in angleška sodišča so poslovala na ta dan prav do vlade kraljice Elizabete. Leta 1595 je dr. Nicholas Bound iz Suffolke County, Anglija, izdal dekl, imenovano: — "Resnična doktrina glede Sabata". V tem delu je dokazoval, da ni bila nedelja določena od Boga kot Sabat, temveč da je božanskega izvora le dolžnost praznovati en Sabat v tednu. Bilo je šele v pričetku sedemnajstega stoletja, ko so pričeli puritanci Anglije imenovati nedeljo Sabat. Nikdar pa se še ni v tej se tudi sedaj ne navaja zadovoljivih vzrokov, da se imenuje in praznuje nedeljo kot Sabat. Skof Potter je rekel: — Njih trditve, — to je Puritancev, — glede tega, kar so storili (namreč imenovali nedeljo Sabat) ni bila niti potrjena, niti zadostno dokazana in naj tudi iščemo dokazov za to v Novem testamentu ali v tradicijah katoliškega krščanstva.

nedeljo v zasedanju in angleška sodišča so poslovala na ta dan prav do vlade kraljice Elizabete. Leta 1595 je dr. Nicholas Bound iz Suffolke County, Anglija, izdal dekl, imenovano: — "Resnična doktrina glede Sabata". V tem delu je dokazoval, da ni bila nedelja določena od Boga kot Sabat, temveč da je božanskega izvora le dolžnost praznovati en Sabat v tednu. Bilo je šele v pričetku sedemnajstega stoletja, ko so pričeli puritanci Anglije imenovati nedeljo Sabat. Nikdar pa se še ni v tej se tudi sedaj ne navaja zadovoljivih vzrokov, da se imenuje in praznuje nedeljo kot Sabat. Skof Potter je rekel: — Njih trditve, — to je Puritancev, — glede tega, kar so storili (namreč imenovali nedeljo Sabat) ni bila niti potrjena, niti zadostno dokazana in naj tudi iščemo dokazov za to v Novem testamentu ali v tradicijah katoliškega krščanstva.

nedeljo v zasedanju in angleška sodišča so poslovala na ta dan prav do vlade kraljice Elizabete. Leta 1595 je dr. Nicholas Bound iz Suffolke County, Anglija, izdal dekl, imenovano: — "Resnična doktrina glede Sabata". V tem delu je dokazoval, da ni bila nedelja določena od Boga kot Sabat, temveč da je božanskega izvora le dolžnost praznovati en Sabat v tednu. Bilo je šele v pričetku sedemnajstega stoletja, ko so pričeli puritanci Anglije imenovati nedeljo Sabat. Nikdar pa se

RAZDOR

Francoski spisatelj Frederic Boutet.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on June 18, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Šarlota Valgan je dvignila svoje oči od knjige, v koje vsebino je bila navidez zatopljena.

— Madama Mayville, — je zamrmrala ter skušala obuditi v spominu nekaj nedolženih asociacij, katere je vzbujalo to ime. — Ah! — Najbrž je za kako dobrodelno stvar. — Pustite gospo noter, — je rekla svoji postarni služabnici.

— Mlada ženska v žalni obleki je stopila v tihi majhni salon, kojega okna so se odpirala na neki stari vrt v Passy, katerega je pomladanski čas nanovč napravil mladim.

— Madama —

Šarlota pa ni prišla dalje.

— Jaz sem vaša sestrčina, — jo je prekinila obiskovalka. — Tereza Mayville. Vi se ne spominjate mene? Res je, da se nikdar nisva poznali druga druga. Kljub temu pa sva se videli nekoč, mislim, ko sva bili še otroka. Moj mož Pierre, — on je bil —

Ni mogla nadaljevati z govorom. Omahnila je na stol, pričela stokati ter držala pri tem svoje lice v rokah.

Delikatni obraz Šarlote, obrobjen od kostanjavih las, v katere se je priplazilo par sivih nit, je postal zelo blede. Ta blest je oživila njeno lastno bolelo, njeno lastno žalost in obup, katere meseci, ki so potekali, niso mogli zmanjšati. Z velikim naporom pa je zbrala svoje duševne sile, zadržala je svoje lastno ihtenje in s kretajočo tolažbo se je približala svoji sestrčini.

Zadnja je dvignila svoje lice, ki je bilo mokro od solza.

— Jaz se ne morem, ne morem pomiriti, — je mrmrala. — Jaz sem preveč nesrečna. Pomislite, kaj je pomenilo to zame, ko sem čula novico. Odnoslo se ga je v bolnico potem ko je bil ranjen. Ko sem dospela tjakaj, je bil še vedno živ in spoznal me je. Nato pa...

Zopet je prenehala ter pričela ihteti močneje kot prej. Čez nekaj časa in v prekinjenih stavkih pa je nadaljevala.

— Tako zelo sva ljubila drug drugega! Kako srečna sva bila! Sedaj pa sem sama. To je strašno. Če bi vedela...

— Jaz vem, — je rekla Šarlota nežno.

— Da, da. Tako je. Slišala sem o tem. In to me je tudi dovedlo, da sem prišla sem. Le mislite na to. Poteklo je več dni potem ko sem se vrnila, da nisem mogla stopiti v naše stanovanje. Ne, ne, to bi bilo prestrašno. Preveč bi me bilo strah. Ker so moji stariši mrtvi, sem odšla k naši stari teti, da živim pri njej, Mme. Breuil, saj jo poznate. Še sedaj živim pri njej. Ona pa je stara ter tudi duševno ni vse v redu pri njej. Razvnetega je zelo sebična. Čutim, da sem ji nadležna. Če se ozrem vanjo, me zamrzni. Ona me je spominjala, da imam sestrčino svoje lastne starosti, — namreč vas. Rekla pa je, da vas ni še nikdar videla.

— Jaz nikogar ne vidim, — je pojasnjevala Šarlota Valgan mirno. — Skozi eno leto in pol sem živela tukaj sama s svojimi spomini. Tukaj sem živela s svojim možem ter vem, da bi ne bila nič bolj žalostna in naj grem kamorkoli hočem. O tem sem prepričana.

— O, ne, ne! Jaz bi kaj takega ne zmogla, — je mrmrala Tereza ter zatrepetala. — Nikdar bi ne bila v stanu sedaj...

Po trenutku molka je dostavila: — Pri vas je torej eno leto in pol?

— Da, — je odgovorila Šarlota s trepetajočimi ustnicami, — da eno leto in pol. Jaz nisem videla svojega moža pri koncu. Padel je tekom nekega požirovalnega pohoda, katerega je vodil on. Njegovi možje so skušali prinesiti ga nazaj. Dotično mesto, ki je bilo podminirano, pa je izletelo v zrak. In...

Solze so prekinile njene besede. Tereza se ji je vrgla v naročje in jokala sta skupaj, kajti obe sta občutili nekaj tolažbe v tem, da ne jokata vsaka zase.

Tri dni pozneje je prišla Tereza Mayville zopet na obisk k Šarloti Valgan ter ostala pri njej več ur. Takoj naslednji dan pa je napravila tretji obisk in od tedaj naprej je prišla vsak dan. Resno in nežno prijateljstvo je družilo ti dve ženski in njihovo družabništvo v tuzi je ustvarjalo med njima vezi, ki so postajale vedno močnejše.

Konečno, ker se je Tereza stalno in britko pritoževala nad staro teto, ki je postajala vedno bolj sitna in egoistična in ki je kazala tako malo sočutja z njo, ji je Šarlota ponudila polovico svojega stanovanja, ki je bilo zelo veliko in kjer je bilo več sob, ki sploh niso bile zasedene. Od onega časa naprej sta živeli eno in isto življenje ter trpeli manj, ker sta trpeli skupno in ker so bile okoliščine zolavanja te ali one iste Vsake je postala globoko hvaležna drugi za uteho, katero je prineslo njih tovarštvo.

Nekega zimskega jutra, ko se je nahajala Tereza Mayville v svoji sobi ter dokončevala svojo toaletto, je čula zazvoniti zvonec pri vratih. Nato, malo pozneje, je prišel na njeno uho krik, — poln intenzivnega čustvovanja, prodirajoč v skorjo histeričen. Spoznala je glas Šarlote ter pohitela k njej.

Šarlota, živahna, trepetajoča, se je naslanjala na zid svoje sobe. V roki pa je krčevito držala poštno dopisnico, drobno pokrito s pisanimjem.

Tereza, vsa prestrašena, ji je prihitela na pomoč.

— Šarlota!

Šarlota se je obrnila proti njej z bleščajočimi očmi.

— On živi! — je hripavo zakričala. — Da, moj Andre, moj mož!

On živi! On je njej! Bil je bolan več mesecev radi svojih ran ter raditega ni mogel pisati. On n. pojasnjuje dosti. On pa živi! On je jetnik, a on živi! On bo prišel nazaj! Zopet ga bom videla! A razumete: on je jetnik, a živi! Na tej karti, — to je njegov rokopis. On je pisal to. To je on!

— Vidite, — je zopet zakričala ter izročila dopisnico Terezi. — Vidite, on je pisal to! On je živ! On bo prišel nazaj!

Tereza Mayville, ki je bila sprva nemo od presenečenja, se je ovestila. Z lie ji je izginila vsa barva in oči so se ji razširile. Na njenem licu se je pojavila strašna tesnoba, ko je stala tam nepremično. Nastal je za trenutek mučen molk nato pa je hitro pričela:

— In jaz! — je zakričala. — In jaz! Oh, mon Dieu! Mon Dieu! In jaz! Pierre pa ne bo prišel nazaj! On ni živ! On ne bo prišel nazaj! O, jaz hočem pročitati to! Jaz hočem pročitati!

In pustivši Šarloto, ki je bila pogreznjena v svojo radost in ki je pozabila na vse drugo ter komaj slišala, kar ji je bila rekla, je pohitela Tereza nazaj v svojo sobo. Tresla se je tako, da se je je zaleptala v kose pohištva in dočim je z mrlično naglico uredila vse za nagel beg, je stalno ponavljala:

— Jaz hočem iti proč! Jaz hočem proč!

ŽENE IN DEKLETA!

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on June 18, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Ve ste naš ponos, naša dika, bodrilo in upanje. Kjerkoli se je šlo, da pokažemo svojo narodnost, ste nam bile zveste tovarišice. S svojo prisotnostjo ste dale slavlju še poseben sijaj. Nikdar se niste vstrašile dela, doprinele ste vse, kar je bilo v vaši moči. Celo nas ste podžigale in nam dajale pogum. In delo je bilo vedno dovršeno z največjim uspehom.

Več pa, kot kedaj, nam je stori to letos. V glavnem mestu Združenih držav se ima letos 4. julija pokazati Jugoslavija.

Pevec se pripravljajo, da ponešemo našo pesem pred najvišji svetovni tribunal. Poklicani so, da pred Belo hišo in v priroči predsednika Združenih držav zapojejo pesmi "Jadransko morje" in "Slovenec, Srb, Hrvat".

Tudi Vas, gospe in gospice, tu di Vas ključ Slovenija, da nam pomagata kar najslajšeje proslaviti dan Svobode. Katerikoli je dana prilika, naj pohiti omenjenega dne v Washington, da skupno z nami demonstrira v imenu Jugoslavije. Za vzgled si vzemite svoje sestre v stari domovini. Zastavile so svoje življenje za svobodno Slovenijo.

Mnogo bi pripomogle k splošni slavnosti, ako bi bile naše tovarišice pri paradi zastopane v narodnih nošah. Ali bodete storile to? Za trdno upamo, da nam bodete stale ob strani, kajti vedno ste še neč še vedno živahna."

Washington, D. C., 17. junija. Sinočno poročilo generala Pershinga se glasi:

"Na mestih, katere držijo naše čete, ni bilo važnih dogodkov. V Pikardiji, v okolici Chateau-Thierry in v Woivre je bilo zmerno artilerijsko streljanje. V Pikardiji, Lotaringiji in v Vagezh so bile patrole aktivne; tekmo noči je bil z našim ognjem razbit en sovražni napad."

Danes zjutraj je sovražnik v Woivre vprizoril na naše levo krilo krajevni napad. Tekom napada so bili vroči artilerijski boji. Ne samo, da se napadalec ni posrečilo prodreti do naše črte, temveč so bili vrženi nazaj z velikimi izgubami in so pustili v naših rokah mnogo ujetnikov, med katerimi je bil en častnik.

V okolici Chateau-Thierry sta bila z lahkoto odbita dva napada, katere je sovražnik vprizoril tekom noči na črto Bouresches-Bois de Belleau. V tej okolici in v Pikardiji je artilerija na obeh straneh stale ob strani, kajti vedno ste še neč še vedno živahna."

Severova zdravila vztrajajo v zdravju v družinah

Hrhtobol

je bolezen, kateri se kaj rade pridružijo druge bolezni. V obse nastane hrhtobol v ledih, ali v mehurov in se zahteva, pri tem takojšnje pozornosti in dobrega zdravlja. V vseh takih slučajih vam toplo priporočamo

Severa's

Kidney and Liver Remedy

(Severova Zdravila za oblati in jetra). Rabite to zdravilo pri pogostem in bolestem spuščenju vode in pri otrocih, ki morajo po noči postajati. To zdravilo pomaga tudi pri zlatenici ali če imate zoprti želodec. To zdravilo odpravlja oteklino dolnjih delov života. Cena 75c in \$1.25. Na prodaj v vseh lekarnah.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

sodelovali pri vseh narodnih prireditvah.

Mnogim seveda ni mogoče iti v Washington, zato pa naj se vdeležijo slavnosti 4. julija v svojem domačem mestu. Pri slavlju 4. julija mora biti Slovenija zastopana po vseh nasebinah.

Kateri pa je mogoče pohiteti v Washington, naj se priklasi na spodaj označeni naslov.

Z narodnim pozdravom
Ign. Hudc,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Iz Calumeta, Mich.

Zakonsko zvestoba sta si obljubila v soboto 1. junija rojak Josip Dragman in gđe. Roža Stare. Ženin je bil rojen v Prečni na Doljenjskem, dočim je nevesta prista na Calumetanka iz Tamaracka, hči Janeza in Rože Stare. Janez Pavlin in gđe. Ana Lavrič sta bila avtorita kot priči. Bilo srečno!

Krčevina sta bila v slovenski cerkvi sv. Jožefa: Karol, sin Petra in Marije Butala iz Rockland ceste, ter Doroteja Marija, hči Matije in Marije Sotlić iz Red Jacketa.

Smert se je oglasila v družini Franka in Alojzije Urbas, Raynaultown. Pobralla je v ponedeljek 4. junija šestmesečnega sinčka Karla, enega izmed dvojčkov. Pogreb je bil v sredo popoldne iz slovenske cerkve.

Koncert, ki ga je priredil rojak Frank J. Radey v nedeljo večer 2. junija v cerkveni dvorani, je nad vse dobro uspel. Častitamo rojakom Radeyu na izvrstnem uspehu, ki ga je imel s prvim javnim nastopom pred slovenskim občinstvom v tukajšnji nasebini.

Lz Somerseta, Colo., se je vrnil dne 3. junija Josip Matzele iz Osceole. Tja je šel pred kakimi dvema meseci v upanju, da si bo izboljšal življenske razmere. Razočaran se je sedaj vrnil.

Francosko bojišče.

(Nadaljevanje s 1. strani.)
vojaki so se zleknilo po tleh. Mnogi med njimi so spali, porabivši svoja plöčevinasta pokrivala za vzglavje, drugi pa so si želeli, da bi mogli storiti isto. Na mladeniških obrazih so bile začrtane brazde vsled napora; mnogi so bili blede in izmučeni. Mnogi so sedeli z obrazi v dlaneh, srpo zroč v daljavo, drugi pa so nemirno korakali okoli, ker niso mogli biti mirni. Bilo pa ni nikogar, ki ne bi bil izrazil svojo popolno pripravljenost iti nazaj v bojno črto.

Washington, D. C., 17. junija. Sinočno poročilo generala Pershinga se glasi:

"Na mestih, katere držijo naše čete, ni bilo važnih dogodkov. V Pikardiji, v okolici Chateau-Thierry in v Woivre je bilo zmerno artilerijsko streljanje. V Pikardiji, Lotaringiji in v Vagezh so bile patrole aktivne; tekmo noči je bil z našim ognjem razbit en sovražni napad."

Danes zjutraj je sovražnik v Woivre vprizoril na naše levo krilo krajevni napad. Tekom napada so bili vroči artilerijski boji. Ne samo, da se napadalec ni posrečilo prodreti do naše črte, temveč so bili vrženi nazaj z velikimi izgubami in so pustili v naših rokah mnogo ujetnikov, med katerimi je bil en častnik.

V okolici Chateau-Thierry sta bila z lahkoto odbita dva napada, katere je sovražnik vprizoril tekom noči na črto Bouresches-Bois de Belleau. V tej okolici in v Pikardiji je artilerija na obeh straneh stale ob strani, kajti vedno ste še neč še vedno živahna."

Washington, D. C., 17. junija. Sinočno poročilo generala Pershinga se glasi:

"Na mestih, katere držijo naše čete, ni bilo važnih dogodkov. V Pikardiji, v okolici Chateau-Thierry in v Woivre je bilo zmerno artilerijsko streljanje. V Pikardiji, Lotaringiji in v Vagezh so bile patrole aktivne; tekmo noči je bil z našim ognjem razbit en sovražni napad."

Danes zjutraj je sovražnik v Woivre vprizoril na naše levo krilo krajevni napad. Tekom napada so bili vroči artilerijski boji. Ne samo, da se napadalec ni posrečilo prodreti do naše črte, temveč so bili vrženi nazaj z velikimi izgubami in so pustili v naših rokah mnogo ujetnikov, med katerimi je bil en častnik.

V okolici Chateau-Thierry sta bila z lahkoto odbita dva napada, katere je sovražnik vprizoril tekom noči na črto Bouresches-Bois de Belleau. V tej okolici in v Pikardiji je artilerija na obeh straneh stale ob strani, kajti vedno ste še neč še vedno živahna."

Washington, D. C., 17. junija. Sinočno poročilo generala Pershinga se glasi:

"Na mestih, katere držijo naše čete, ni bilo važnih dogodkov. V Pikardiji, v okolici Chateau-Thierry in v Woivre je bilo zmerno artilerijsko streljanje. V Pikardiji, Lotaringiji in v Vagezh so bile patrole aktivne; tekmo noči je bil z našim ognjem razbit en sovražni napad."

Anglija in Afrika

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on June 18, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Niti najmanjše razlike ni za Anglijo, če se nemške kolonije vrne kajzerju ali če se jih ne. To pa je stvar, glede katere Južna Afrika, posebno pa nizozemsko prebivalstvo, zastopano po generalih Botha in Smuts, zelo stro čuti. Južna Afrika se namreč boji, da bo Nemčija oborožila domačine ter tako razkosala Afriko. Oni so prav tako odločeni ustanoviti Združene države Afrike kot ste bili vi odločeni ustanoviti Združene države Amerike in vsled tega popolnoma odklanjajo vsako barantanje glede usode Afrike v namenu, da se doseže v Evropi mir. Domačini Afrike so imeli svoje slabe čase. Lovu na sužnje je sledila trgovina z gumijem in trgovino z gumijem sprenjala vedno rum. Vse vrste zlorabe sile naj bi se odločno zatrla od strani mednarodne avtoritete in nobenemu narodu naj bi se ne dovolilo izvrševati suverenstva nad domačini, ki bi se ne držal diktatov človečanstva.

Če rečem to, ne govorim sebično v prilog Angliji. Nasprotno sem nameraval, da ni mogla nobena druga država pokazati vzgleda bolj popolne sebičnosti v tej vojni kot ravno Anglija. Mi smo imeli velikanske izgube ljudi, denarja in trgovinske mornarice. Pridobili pa nismo ničesar drugega kot davke in žalost.

Konečno prihajam na zadevo pacifičnih otokov. Ta zadeva zopet ni angleško vprašanje. To je stvar dogovora med Ameriko ter posestniško Avstralijo, ki je v vsem razven v imenu republika z državami, ki so koordinirane nalik vašim. Vi imate svojo Monroe doktrino, vsled katere ste se morali pečati s Karibejskim morjem. Avstralija ima tudi svojo lastno Monroe doktrino. Nalik Združenim državam ima tudi ona dolgo in ekspanzivno obal. Za njo je prav tako neprijetno imeti postojanke za podmorske čolne med sosednjimi otoki kot bi bilo neprijetno za Severno in Južno Ameriko, če bi ime li postojanke za podmorske čolne v Porto Rico ali Santo Domingo. Položaja sta popolnoma paralelna. Isti argument velja tudi glede nizozemskega dela Nove Gvinije. Holandska stoji danes v senci nemške avtokratne sile.

Pred vojno se je Nemčija javno pripravljala na to, da razvije nizozemska pristanišča v Evropi za mornariške postojanke proti Angliji.

Ali bi bilo prav, če bi se Avstraliji reklo, naj mirno obsedi dočim bi se vršile slične priprave proti njeni integriteti? Nova Zelandija je v vseh svojih bi-stvenih delih republika. Vsled tega je treba postaviti kak predlog, ki bo nudil dobro vladno ter primer-no zavarovanje v južno pacifičnem argipelagu.

Amerikanci se morajo iznebiti misli, da je to angleški problem. To je prav tako tudi irski problem. Kajti v Avstraliji je velik del prebivalstva irski, da ne rečemo ničesar o Skotih.

Brez dvoma je za angleške državne težke prilagoditi se mednarodni ideji. Dosedaj smo morali izdelovati te probleme sami, brez simpatij ali pomoči Amerike a prišel je čas, ko spoznavamo mi vsi, da nima Anglija nikake posebne odgovornosti z ozirom na zagotovitev blagostanja sveta. To je prav tako ameriška obveznost kot je naša. To je obveznost Francije, Italije in delati moramo vsi skupaj.

Za gotovo se lahko vzame ne-sebičnost v slučaju Anglije kot tudi v slučaju Amerike in po mojem menju v vsakem posameznem slučaju. To je umevno samo po sebi in v tej kreposti nima eden izmed nas nikake prednosti pred drugim. Mi vsi smo enaki in vsi človeški. Angleški narod in angleški časopisje gresta s predsednikom Wilsonom celo pot v tej smeri, ki je dejanski smer, začrtana najprej v tej vojni od Lloyd Georgea, Asquitha ter lorda Grey.

Sedaj nam ne preostaja ničesar drugega kot določiti, kako bi izpremenili to svojo nesebičnost v dejanje. — kaka bo naša rešitev in odločba glede ozemelj, katerih se ne more niti vročiti nazaj Nemčiji, niti jih prepustiti kaosu.

POZOR ROJAKI!



Najuspešnejše mazilo za ženske lase, kakor tudi za moške brke in brado. Od tega mazila stanejo v 6th tednih krasni gosti in dolgi lasje kakor tudi moški krasni brki in brada in ne bodo odpadali in osiveli. Revmatizem, kosti-bol ali trganje v rokah, nogah in v križu, v osemih dneh popolnoma ozdravim, rane opekline, bule, ture, kraste in grinte, potne noge, kurja očesa, oseb-lne v par dnevih popolnoma odstranim.

Kdor bi svoje zdravlilo bres uspeha rabil mu jamčim za \$5.00. Pišite takoj po cenik, ki ga takoj pošljem zastonj.

JAKOB WAHČIČ,
5702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

KAKO SE POZNA DIAMANT?

Da se spozna pravi diamant, se lahko poslužujemo raznih načinov. Zlatarji in trgovci dragulj preskušajo diamante na več načinov zaporedoma, ker se mnogokrat pripeti, da se obnese prva preskušnja dobro, medtem ko pokaže druga nasprotno. Način, ki je najbolj v navadi, je, da se potegne s kamnom po steklu. Ponarejeni diamant zareže steklo le nekoliko, medtem ko pa pravi zareže tako, da se dá lahko odlomiti.

Mnogokrat se rabi tudi dobro pilo. Pila opraska nepravi diamant z lahkoto, medtem ko pravega nikdar ne more.

Zelo dobro deluje tudi sledeča metoda: Kamen se dene med dva komada kovinastega denarja in potem dobro stisne. S povečalnim steklom se potem lahko vidi, ako je kovina stisnila robove kamna, kar se pri pravem diamantu ne sme pripetiti.

Ako se vrže diamant v kupico čiste vode, se leskečje obrisi skozi in skozi ter se lahko vidijo, medtem ko se to ne zgodi pri ponarejenem kamnu.

Nadalje se lahko vzame malo kapljice črnila na belom papirju. Ako se pravi diamant drži en četrt palca proč od pike, se ista vidi kakor s prostim očesom, medtem ko se vidi skozi nepravi kamen.

DA:

BOLGARSKI KRVNI ČAJ.

Ta čisti zeliščni zdravilni čaj je dober v slučaju zaprtja, pokritega jezika, bolelega želodca, težki sapi, slabega razpoloženja po jedi, slabosti, omotice, zaspanosti, kolobarjev okoli oči, vodenege pogleda.

S tem napravimo, da jetra delujejo, da čreva pravilno delujejo in imamo popolni tek, olajša želodce in sapo, odstranjeni bodo izpuščaji, koža bo gladka, barva bo jasna in lepa. To je najboljši svetovno zdravilo za družino.

Skatija, ki zadostuje za celo družino za celih pet mesecev, stane po pošti \$1.10; šest skatij po pošti \$5.25. Pošljamo po sprejemu zneska, ali pa po C. O. D.

Ako želite pošiljatev zavarovano pošljite 10c. več. Naslov: Marvel Products Co., 9 Marvel Bld., Pittsburgh, Pa.

razdeljena v štiri ali pet malih pičic.

Tudi na brušenju se lahko spozna diamant, ker se gleda pri brušenju pravega kamna v prvi vrsti na to, da se ohrani velikost kamna, ki jo je imel kot nebrušen.

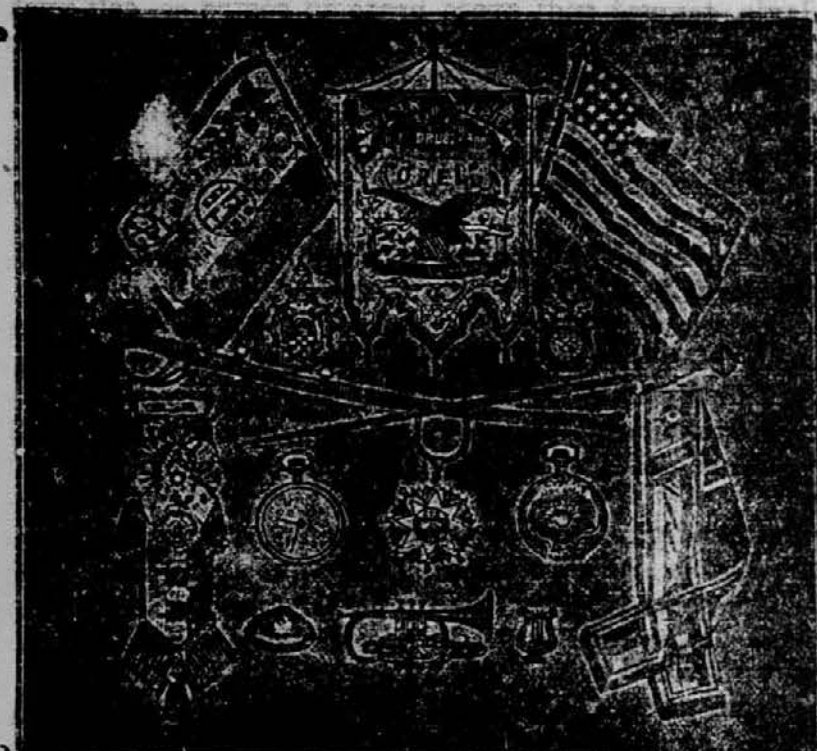
Previdne gospodinjice

Imajo doma vedno eno steklenico Dr. Richterjevega

PAIN-EXPELLER

Zanesljivo sredstvo za vtrganje pri revmatičnih bolečinah, prehladu, zavrtanju itd. Jedino pravi s varstveno znamko sidra.

25c. a 50c. v lekarnah in naravnost od F. AD. RICHTER & CO., 74-80 Washington Street, New York, N. Y.



Kadar je kako društvo namenjeno kupiti bandero, zastavo, regalje, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete ure, veržice, priveske, prstane itd., ne kupite prej nikjer, da tudi nas za cene vprašate. Uprisanje vas stane le 2c. pa si bodele prihranili dolarje.

Cenike več vrst pošljamo brezplačno. Pišite ponj. IVAN PAJK & CO., 426 Chestnut Street, Conemaugh, Pa.

Važno za vsakega.

- KADAR želite izvediti za naslov svojih sorodnikov, prijateljev ali znancev, KADAR želite dobiti delavce ali pomoč v gospodinjstvu itd. KADAR želite dobiti delo za sebe ali svojega prijatelja ali znanca, KADAR želite objaviti društvena naznanila, KADAR želite dobiti posestvo, farmo, lote, hišo, pohištvo, trgovino itd. KADAR želite objaviti krst, ženitve, žalostinko itd. KADAR želite objaviti društvena naznanila,

RABITE VSELEJ "GLAS NARODA"

"GLAS NARODA" dobiti v vsaki slovenski nasebini; v vsakem mestu, v vsakem trgu in v vsaki mali vasi v Zedinjenih državah, kakor tudi v Canadi itd.

"GLAS NARODA" je najpriljubljenejši in najbolj razširjeni slovenski list na svetu.

"GLAS NARODA" je rasposlan na leto v štirih in pol milijona (4,500.000) iztisih in je torej najboljšje sredstvo za oglaševanje.

CENE SO SLEDEČE:	
Trikratno iskanje sorodnika ali prijatelja stane \$1.00	Enkratno iskanje dela stane \$0.30
Enkratna objava prodaje posestva, hiše, lota itd. stane \$1.00	Enkratna objava ženitne ponudbe, žalostinke ali kaj enakega stane \$1.00
Enkratno iskanje delavcev stane \$1.00	Enkratno društveno naznanilo stane \$0.50

Slovenskim trgovcem naredimo posebno ugodne cene pri stalnih oglaših. Naročilom je poslati vselej tudi denar.

NASLOVITE NA: "GLAS NARODA"

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

Rojaki, vpoštevajte naše geslo, da ne sprejmemo oglasov, ako jih spoznamo za dvomljive in s tem varujemo naše naročnike pred raznimi sleparji, katerih je vnaprejšnjem dovolj.

Rojakom svetujemo, kadar kaj kupujejo ali pa turočajo, da se prepričajo če je oglas v našem listu in ako ga ne opazijo, naj vprašajo prodajalca, zakaj ga ni. Posebno velike važnosti je za vsakega pri naročilih po pošti.

Sosedov Peterček

Spisal Ksaver Meško.

Bili smo sosed, dasi sta stali stajal čestokrat pri potoku ob hiši dobrih deset minut druga od vasi.

Ose Peterček je bil čevljar in godec; a je umrl, ko je poizkušal Peterček prve negotove korake. Od tedaj je oskrbovala vdova Zemljiceva s štirinajstletno Mičko, sestro Peterčkovo, malo po sestvo in leseno kolibo ter je skrbelo za Peterčka.

Se danes ga zrem pred seboj, kakor bi bila skupaj in bi govorila šele pred nekaj dnevi, včeraj šele. Gledam ga: majhnega, okroglega, z zdravim zagorelim licem, z velikimi črnimi očmi, ki so se smejale v svet tako veselo in tako nedolžno. Ko se spominja mrtih oči, u-mevam, zakaj je umrl tako mlad; če oči niso bile ustvarjene za žalost in za bridke prevare, zato so se zaprle za vedno, predno so videle veliko bridkost in vse trpljenje življenja. Zlati lasje so se mu svedrali sami od sebe; navadno je nosil precej dolge, kakaj ni hče ni imel časa, da bi mu jih večkrat ostrigel. Na rdečih ustnicah mu je igral malone vedno vesel, dobrodušen smehljaj — takšen je hodil nekaj po vasi, takšen vstaja pred menoj še sedaj, ko se vračam v mislih v one lepe mlade dni.

Bil mi je najljubši izmed vse vaske mladine; jaz pa njemu. Gotovo mi ni minil dan, da bi ne bila skupaj. Se sedaj slišam veselje, zvonki njegov glas, ki me kliče od daleč: "Flancek!" "Kaj je?" "Ali si nadelil mlino?" (R se ni mogel izgovarjati.) "Neredi nama ga Tonček." "In klopotec nadeli tudi?" "Tudi!" "Dobro tako!"

Vidim ga še sedaj, kako se mu smajejo od veselja velike oči; ves obraz se mu blišči od radosti pri lepi misli na mlino in na klopotec.

Marsikako popoldne sva prebila ob vasem potoku. Stavila sva mlino, ki nama jih je narejal Tonček. Zvečer pa sva jih skrbno vzela iz vode, da jih čez noč shraniva doma. Nekdo sva pustila enega ponoči v potoku, a drugo jutro ga ni več bilo. Iskala sva ga daleč dol po strugi. — Če ga je odnesla voda, se je zadel gotovo kje ob kak grm in se je ustavil! — sva sklepala pravilno ter sva se tolažila s tem upanjem v prvem nemiru. A ga ni bilo nikjer.

"Ukral ga je nekdo!" — sva si pripoznala po dolgem, brezuspešnem iskanju.

Bilo nama ga je resnično žal; prav jazna sva bila na tatu. A kdo ga je odnesel, nikakor nisva mogla izvedeti. Od tedaj sva jih podrla vsak večer, jih vzela iz vode in jih ponesla domov.

Enako veselje kakor z mlino sva imela s klopotei. Ko nama je brat Tonček katerega naredil, sva ga nataknila takoj na rahlo, sva splezala na slivo, jablano ali hrusko in privezala rahlo ob vrh, da se je dvigal klopotec ponosno iznad vejčevja. Splezala sva naglo zopet dol, legla v travo in poslušala, kako je klepetal z macleki, ko je potegnil veter.

"Ta ima glas, ta!" sva se veselila in sva strmela sva zamaknjena v anglo se vrteča klopotečeva. Ko sem prihajal pozneje ob počitnicah iz mesta domov, sem po-

Struga je bila kakor nekdanj: očka, obrastla z jelševim grmičevjem. Kakor nekdanj je tekla voda; zoboreča pritajeno, poltiho, vijoka se gibala v ozki strugi, med kamenjem, ob koreninah. Vse kakor nekdanj, le Peterčka ni bilo.

Težko mi je postalo v srcu, tesno in otožno. Naglo sem odšel od potoka, legel v travo za hišo — čuj, potegnil je veter in klopotec, ki sta ga naredila mlajša brata, je zaškrebetal nad menoj. Glej, ponosno se ziblje nad vrhom jablane; peresa se vrte naglo, da se izgublja drugo v drugem in tvori krog, kolo. Prijetno se glasi skrebetanje — kakor nekdanj. In vendar je vse drugače, ker ni ob meni več Peterčka, prijatelja mladih mojih let, druga najlepši duh mojega življenja.

Pri nas pije vse, veliko in malo — žalibog — mlado in staro. In vsak se zanima za vinograde, jih čeni in ljubi.

Ni točej čuda, če je tudi naju vinogradništvo prav posebno zanimalo.

Ob gozdu nad vasjo je bil prav lep rob, nagnjen proti soncu, kakor ustvarjen od Boga za najine namene. Tani sva si naredila vinograd. Lepo sva prerahljala zemljo in jo zagradila v precej obširnem štrikotu. Zelenela mladice, ki sva jih zasadila v tako zagrajeni prostor, sicer še niso. A morda se zgodi čudež in zazelene ter se razcveto kdaj čez noč.

A za mladice je treba kolja. Sicer pride vihar in jih pomene v na tla. Res! A kdo si bo ubijal glavo zaradi take neumnosti? Saj je gozd blizu.

Brez dolgega premišljevanja sva porezala nekaj prav lepih mladih smrek, da si narediva kolje. Prav božično, nebesko veselje sva imela z vinogradom in z lepim belim koljem, ki sva ga ogledala in olikala tako skrbno, da tako lepega pač ni bilo ne v enem vseh velikih vinogradov gori v vrhah.

Smreke sva porezala slučajno v Korenovem. A stari Koren je bil siten možakar in skopuh, da se Bog uspiši! Šepav je bil na eno nogo in je hodil ob palici. K maši pa se je vozil. Ko se je peljal neke nedelje popoldne domov, je izgubil z voza palico. Našel sem jo na cesti in sem mu jo nesel na dom.

"Aha, ali si jo našel! Pogrešal sem jo že, škoda bi je bilo! Prav, da si jo prinesel. Bog plati!"

Dal mi niti novega, dasi je baje imel denarja cele lonce, zakopane na skrivnih krajih. Tak skopuh! Od tedaj ga nisem prav nič maral.

Ne spominjam se, a mogoče, da sva porezala smreke nalašč v njegovem, ker sva se hotela maščevati za njegovo skopost.

A Koren je najimenu zločinu prisel kmalu na sled.

Nekega popoldne sva prišla, nič hudega sluteč, na lice mesta, da prestejva kolje, ali ga ni morda kdo kaj izmaknil. Kar plane izza grmovja starec.

"Aha, vidva mi delata škodo! Zdjaj vama pokažem!"

Ustrašila sva se tako, da v prvem hipu na beg niti mislila nisva. Ko naju je držal že za lase in uaja je mikastil ne baš nežno in

Išče se

50 izvešanih premogarjev, 8-urno delo podnevi. Staro vpeljeno podjetje, ki se je pričelo 1905. Dovolj premoga za 20 let. Izvrsne delavske in življenske razmere. Premog je 9 čevljev visok. Se ne lomi in ni sleta. Dobri delavci zaslužijo od \$5 do \$10 na dan. Moderne hiše s štirimi sobami z vrtovi. Stanarina \$7 na mesec, vključno električno luč. Dobre sole in pripravne cerkve. V rovu se rabijo električne svetilke. Kraj: na pol poti med Uniontown in Brownsville, Pa. Vzemite poučnico železnice iz Uniontowna, ali Brownsville do Fairbanks in avtomobil do Seagriff Mine; vožnja traja pet minut. Ako sami ne morete priti, pišite po informacije, ki se vam bodo dale v vašem jeziku. Naslov: Taylor Coal & Coke Co., Uniontown, Pa.

ljubeznivo, sva se pač domislila, la ta in ta.

"A le nekaj časa; saj se spominjaš, kako je vzplamtela kmalu nato druga na sosednjem hribu in je prekosila ono, ki smo jo poprej najbolj obendovali."

In kako je pokalo! "Bum-bum..." se oglasi od kod s hriba. "Bum-bum-bum..." Ne trojen, deseteren odmev zavneni s sosednjih hribov.

Seve, nama spet gotovo ne puste prebiti.

"Deja, proč!" bo spet mogočno in oblastno zapovedoval Breznik Peter, prvak vaških strelev. Dasi sicer iz sreča dober in prijazen, ko nabija in zažiga možnarje, je siten, kakor bi se bil napil prav starega kisa.

Govorila sva dolgo poprej o tem ter se veselila, in ko je prišlo — kakšna radost! Nestirno sva stela dneve do Velikega petka, ko pojdemo popoldne v cerkev. In ko sva šla — brat Tonček je šel navadno z nama ali Miška, sestra Peterčkova — kako sva se čudila krasoti božjega groba in se nisva mogla nagledati ter načuditi!

Res, mala nebesa! Kamor se ozreš, vsespodaj same luči, bele, rdeče, zelene, modre, rumene. Zdi se, kakor bi se bliskale mnoge čudežne oči iz božjega groba. In v taki, ki stoji ob strani resni in brezčutni ter gledajo tako hudo in ježno! In angela, ki jokata ob grobu! In v grobu Gospod Bog!

In monstra, stoječa visoko na oltarju, zvit v tancu, in dve dolgi vrsti sveč ob njej — čudovito!

Ljudje prihajajo poltiho; stopajo počasi, po prstih; poklekajo ponizno daleč od groba, drsajo na kolenih do križa, položenga pred grob, poljubljajo spustljivo in po-božno pet ran Odradenikov — ah, vse je še mnogo lepše, nego sva si slikala poprej v mislih in v pogovorih.

Ločila sva se od groba težko in nerada, a navsezadnje sva se morala. Na poti domov pa sva sanjalarila in govorila venomer o krasoti, ki sva jo ravnokar gledala... Kakor v nebesih!

O polnoči na Veliko noč pa h kresu, k vujemnici! Nemiren je bil ves prejšnji dan, Velika sobota. Pokalo je že predpoldne na raznih krajih, posebno kjer so blagosiljavali velikonočno jagnje. Popoldne pri vstajenju pa streljanja ni bilo ne konec, ne kraja.

Najprej je zagrmelo pri cerkvi iz velikanskega možnarja in brz je v zvoniku zazvonilo. Takoj nato pa se je oglašil stoter odmev, zagrmelo je z dveh hribov ter se je ponosno in mogočno razlegalo čez vso krajino.

"Gospod je vstal!" so peli zvonovi, radostno, kakor le še v svetli noči.

"Gospod je vstal!" so znanihi strelji, mogočno in veličastno, kakor nikoli v vsem letu.

"Gospod je vstal!" je grmelo s stoterimi glasovi širom fare.

"Gospod je vstal, alduja!" Čuj, čudovito, veličastno poje vse ozračje. Pretresa človeku srce in dušo...

Spal tisto noč navadno nič nisem. Isto mi je priznal Peterček. Prevelik je bil nemir sreča; kaj, če zaspiš polnoč? Kaj, če me ne zbude, ko pojdejo zažigati vuzemnico?

Ne, ni mi bilo mogoče zaspati! Zadržal sem malo; a so prišle takoj sanje, težke in mučne: vsi so odšli h kresu, mene pa so pustili doma, niso me marali zbudit.

Ustrašil sem se, vzdihnil ter se predramil.

"Oče!"

"Kaj je?"

"Ali so že odšli?"

"Ne se."

"Ali bo kmalu polnoč?"

"Deset je šele. Lezi še in zaspi."

A bil sem v velikih skrbih.

(Pride še.)

Prilika Amerike glede bombaža

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on June 18, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Kakor nam je znano, je shramba Evrope prazna. Kako prazne morajo biti tudi posamezne omare nam je razvidno iz statistik, ki so na razpolago.

Bombaž je glavni material za obleko na celem svetu. Današnje zaloge surovega bombaža v Angliji so naslednje: — Liverpool 287 tisoč zavojev; London, 22,000; Manchester 40,000; skupno 348 tisoč zavojev. — To predstavlja manj kot zalogo za en mesec v normalnih časih.

V Franciji so zaloge surovega bombaža naslednje: Havre 126,000 zavojev; Marseille 1000; skupno 127,000 zavojev. To pomeni manj kot zalogo za en mesec.

Španija ima le 8000 zavojev. Ti se nahajajo v Barceloni.

Italija ima le 3000 zavojev. To pomeni, da imata Italija in Španija le zalogo enega dne normalne porabe.

Nobenega bombaža ni v Nemčiji in Avstriji. Če ga je v Rusiji kaj, se o tem ne ve ničesar.

Danes je v newyorskkih skladiščih več bombaža kot pa ga je v zalogi po celi kontinentalni Evropi.

Na podlagi teh dejstev bi se človeku zdelo, da bo kontinentalna Evropa v cunjah, če bo vojna trajala še par let naprej.

Z narastkom ameriške trgovske mornarice je pričakovati nekaj olajšanja v položaju. Svetovna do-bava bombaža je danes za skoro 200,000 zavojev večja kot pa je bila v istem času preteklega leta.

Z bolj neštevilnimi ladjami se bo, od tudi zmanjšale težkoče razdelitve, a samo to ne bo zadostovalo kajti v Evropi je delo tako redko, da bi predile ne mogli izdelovati blaga v znatnih množinah, tudi če bi imeli dosti surovega materiala na razpolago.

Indija in Japonska imata sorazmerno večji dobček od nepetih razmer na tekstilnem trgu kot pa ga ima Amerika. Poleg Amerike je Indija največja bombaž proizvajajoča dežela sveta. Pred vojno so iztočno-indijske predilnice le zmerno oposlovale. Velike indijske bombaže je odšlo v Anglijo.

Prišel bombaž v Indijo nazaj v obliki izgotovljenega blaga. Sedaj pa delajo indijske predilnice do njih skrajne zmognosti ter store vse, da zadostijo zahtevam domačega trga. Indija se je v tekstilnem oziru bolj razvila v zadnjem času kot kdaj prej v svoji zgodovini.

Japonske predilnice proevitajo kot še nikdar prej in sicer z naglico, ki je malo manj kot senzacionalna. Japonske predilnice so si zagotovile večji del trgovine s Kitajsko, katere trgovina je preje v izdatni meri pripadala Ameriki in Evropi.

Tekom preteklega leta je Japonska veliko nakupovala v Egiptu Egiptanske bombaže je eden najboljših na svetu.

Več bombaža je danes v Aleksandriji v zalogi kot pa ga je bilo ob kateremkoli času v številnih letih. Zadnja oficijelna poročila kažejo, da je bilo 2,167,794 kantarjev proti 863,775 ob istem času preteklega leta ter 511,517 ob istem času leta 1916. En kantar je 99 in pol funta ali petina ameriškega zavoja (bale). Vsled tega znaka zaloga v Aleksandriji nekako 433,000 zavojev ali 85,000 zavojev več kot ima v sedanjem času v zalogi Anglija.

Japonska je vzela 142,000 kantarjev iz Egipta v preteklem tednu, a pomanjkanje ladij je preprečilo Anglijo, Francijo, Italijo ali Španijo, da bi dobile potrebne zaloge.

Zaloga ameriškega bombaža znaša danes 2,595,289 zavojev. To znači, da je na razpolago 171,000 zavojev več kot pa ob istem času preteklega leta. Izgledi za letino tekočega leta so zelo dobri. Ameriške predilnice imajo veliko delo ter uspevajo izvrstno, vendar pa ostaja blago skoro izključno v tej deželi. Pomanjkanje tonaje jih o-vira, da bi stopili v zvezo z zunanjimi tržišči, vendar pa ameriške predilnice niso nikdar iskale inozemskih tržišč, če je bilo povpraševanje doma dosti veliko.

Izmed industrij sveta bosta dve, katerima se bo navalilo največje zahteve, ko bo končana vojna in sicer poljedelstvu in tekstilni in-



Ustanovljena leta 1898 — Inkorporirana leta 1900.

Glavni urad v ELY, MINN.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, Box 251, Conemaugh, Pa. Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn. Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn. Blagajnik neizplačanih smrtnin: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N. E. Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Ely, Minn. ANTHONY MOTZ, 9641 Ave. "M", So. Chicago, Ill. IVAN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GREGOR J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash. LEONARD SLABODNIK, Ely, Minn., Box 480. JOHN RUPNIK, S. R. Box 24, Export, Pa.

PRAVNI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich. JOHN MOVERN, 624 — 2nd Ave., W. Duluth, Minn. MATT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRUŽEVALNI ODBOR:

RUUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio. FRANK ŠKRABEC, Stk. Yds. Station RFD. Box 17, Denver, Colo.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse pri-tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

LISTNICA UREDNIŠTVA.

J. P., Cleveland, O. — Vaš dopis smo prejeli in ga bomo s potrebnim komentarjem v kratkem priobčili.

J. D., Cleveland, O. — Le pošljite, bomo nekaj dni počakali. Pozdrav!

M. S., Carson Lake, Minn. — Poročilo, katero omenjate, smo posneli po nekem drugem slovenskem listu in nam ni poročal noben naš dopisnik.

POTREBUJEM

krojarskega pomočnika. Stalno delo, dobra plača. Več se dogovorimo pisмено. Pišite na naslov: Michael Omerzu, Tailor, 2723—25 East Huntington St., Philadelphia, Pa. (3x 11.18.25—6)

Iščem prijatelja JOHNA PODMINSEK in njegovega svaka HRIBERNIKA. Doma staja črna na Koroškem pri Pliherku. Če kdo izmed rojakov ve, naj mi naznači, ali naj se pa sama javita. — Joe Poglednik, P. O. Box 216, Rilton, Pa. (18-20—6)

POZOR, FARMERJI!

Iščem delo kje na farmi. Za plačo ne gledam preveč, pač pa želim čisti zrak in dobro mleko, katerega pogrešam, odkar sem z doma. Pišite na:

Albin Gordinovič, c/o Leo Struckelj, 4124 — 2nd Ave., Brooklyn, N. Y. (18-19—6)

Dr. Koler

SLOVENSKI ZDRAVNIK

638 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specializirani v koleri, ki ima 15-letno prakso v zdravljenju vseh vrst kolere.

Nastopijo koleri, ki so v sedanjosti najhujša in smrtonosna bolezen. Če imate kolero ali malarijo, v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, pritožbe in težave, vam bom hitro pomagati. Kar ta bolezen se nalaga.

Vsa morda bolezen zdravim po koleri, ki jo imate. Kakor hitro opazite, da vam preneha kolera, ne čakajte, temveč pritežite in jaz vam bom s tem pomagati.

Hydrocele ali vodna kila zdravim v 10 urah in v 24 urah brez operacije. Bolezen malarije, ki povzroča bolečine v križu in hrbtu in včasih tudi pri puhanju voda, zdravim s posebnimi zdravili.

Nevarnost, angina, bolečina, otekanje, urtikarija, hrošč in druge kožne bolezni, ki nastanejo v kolero, zdravim v kratkem času in ni potrebna ločitev.

Uradni ur: vsakdan od 9 ure zjutraj do 5 ure; v petek od 9 ure zjutraj do 4 ure; v soboto od 9 ure zjutraj do 4 ure. — Pritožbe pošljite na našo pisarno.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonijjskih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

CENA SAMO 25 CENTOV.

STENSKO MAPO CELE EVROPE \$3.00.

VELIKO STENSKO MAPO, NA ENI STRANI ZEDINJENE DRŽAVE IN NA DRUGI PA CELI SVET, CENA \$3.00.

ZEMLJEVID PRIMORSKE, KRANJSKE IN DALMACIJE Z MEJO AVSTRO-OGRSKE Z ITALIJO. — CENA JE 25 CENTOV.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

SUGAR MUST BE SAVED!

A teaspoonful of sugar is worth more than a pound of gold. It is the most valuable commodity in the world. It is the most valuable commodity in the world. It is the most valuable commodity in the world.



Najbolj naravnost se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Zbornici, najhitreje pošljite na našo pisarno.

SLOV. DELAVSKA



PODPORNA ZVEZA

Ustanovljena dne 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penn.

Sedež Johnstown, Pa.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: IVAN PROSTOR, 1098 Norwood E'd., Cleveland, Ohio.
Podpredsednik: JOSIP ZORKO, R. F. D. 2, Box 118, West Newton, Pa.
Glavni tajnik: BLAŽ NOVAK, 634 Main St., Johnstown, Pa.
1. Pom. tajnik: FRANK PAVLOVČIČ, 634 Main St., Johnstown, Pa.
2. Pom. tajnik: ANDREJ VIDRIČ, 20 Main Street, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: JOSIP ŽELE, 6502 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Fem. blagajnik: ANTON HOČVAR, R. F. D. 2, Box 27, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadzor. odbora: JOSIP PETERNEL, Box 95, Wilkes, Pa.
1. nadzornik: NIKOLAJ POVŠE, 1 Grab St., Numrey Hill, N. S. Pittsburg, Pa.
2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 15th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBERŽAN, Box 12, East Mineral, Kana.
1. porotnik: FRANK TEROPČIČ, R. F. D. 3, Box 144, Fort Smith, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSEF V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Glavni urad: 634 Main St., Johnstown, Pa.

URADNO GLASILO:

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York City.

Členjena društva, ostroma njih uradniki, so nujno potrebni, poljudni vse dopise naravnost na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se pošlje edino potom Poštne, Expressne, ali Bančnih denarnih nakamit, nikakor pa ne potom privatnih čkov. Nakamice naj se naslovijo: Blaž Novak, Title Trust & Quarantee Co. in tako naslovljene pošiljajo s mesečnim poročilom na naslov gl. tajnika. V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kakšne pomanjkljivosti, naj to nemudoma naznanijo uradu glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

UNICENJE

Spisal: L. OSBOURNE

ZA "GLAS NARODA" J. T.

(Nadaljevanje.)

Tretje poglavje.

KAKO SEM SE SEZNANIL S PINKERTONOM.

Tujec, katerega sem ravno kar omenil, je bil nekoliko starejši, od mene. Bil je postaven in lepega obraza.

— Gospod, ali bi se lahko malo pogovoril z vami?

— Seveda — se je nasmehnil. — O čemurkoli hočete.

— Ravno kar sem vas videl ob strani neke mlade dame, katero sem bil večeraj zvečer — čeravno ne namenoma — razžalil. — Žujo nočem govoriti, ker se jo bojim znova spraviti v zadrego. — Vsed tega se hočem opravičiti pri njenem spremljevalcu.

— Vi ste moj rojak — se je nasmehnil. — vaša galantnost mi dokazuje, da ste. — Prav imate, prav. — Veste ona je pametno dekle. — Poznam jo šele od večeraj. Njeni prijatelji so me ji predstavili in vsled tega sem jo spremljal na galerijo. — Kako je vaše ime, dragi gospod?

Meni se je čudno zdelo, da moj neznanec pozna damo le površno. — Ker je pa imel svoje žive oči vprte name, sem odgovoril:

— Moje ime je Loudon Dodd, prišel sem iz Muskegon in nameravam postati kipar.

— Kipar? — je vprašal začudeno. — No, jaz sem pa James Pinkerton in sem vesel, da vas poznam.

Na poti proti domu mi je povedal Pinkerton svojo zgodovino. Njegovi starši so živeli v Angliji. Kot štirinajstletni deček se je moral že preživljati.

Odpotoval je v Ameriko, kjer se je nastanil v državi New Jersey ter se začel baviti s fotografiranjem.

— To je bilo zelo prijetno življenje, gospod Dodd. — Videl sem skoraj vso Ameriko. — Pridite enkrat k meni in si oglejte moje fotografije. — Vi ne veste, koliko jih imam.

To je govoril s takim navdušenjem kot otrok, ki pripoveduje o novi igrački.

Stanoval je v podstrešni sobici v neki zelo visoki hiši. Pohištva ni imel skoraj nobenega. V sobi je bilo več kovčegov, po stenah so bile pa razobešene slike.

Jaz sem hodil s temtjaj po sobi in vse natančno opazoval, pa nisem mogel najti ničesar značilnega.

Pinkerton me je skrivaj opazoval.

In ko sem premeril sobo že petkrat ali desetkrat, je stopil k meni ter mi položil roko na ramo rekoč:

— Oprostite mi gospod, nikar ne mislite da zahtevam od vas, da bi izrazili svoje mnenje o meni in mojem.

— Ali hočete, da bom čisto odkritorečen?

— Da, prosim vas.

— Torej dobro. — Vzemite mi, da tratite čas po nepotrebnem.

— Ali niste ničesar opazili, kar bi vam ugajalo? — me je vprašal ter uprl v mene svoje živahne oči.

Jaz sem molčal.

— Ali se vam res nič ne dopade? — Poglejte naprimer to melono. — Ali pa to pokrajino!

Jaz sem gledal slike ter odkimaval z glavo.

— Žal mi je, ljubi Pinkerton, toda nikar mi ne zamerite, če vam svetujem, da opustite slikanje.

Mislil sem, da ga bodo moje besede presenetile, toda on se je preprosto zasmehal rekoč:

— Nič zato, nič, kaj bi zameril? — Nikar ne mislite, da sem kaj presenečen. — Jaz bom vstrajal ter svojo dušo in vse svoje telo posvetil umetnosti. — Umetnost je vendar del mojega duha. — Toliko bom skušal doseči, da bom dobil pri povratku v domovino službo pri kakem listu. — To je moja edina želja.

Zatem se je začel zopet smejati. — Jaz sem ga začuden gledal ter ga vprašal:

— Zakaj se smejete? — To ni vendar nič smešnega. — To je res na stvar.

— Hvaležen sem vam, da ste govorili odkritorečno. — Veste, odkritorečnih ljudi je današnji dan le malo na svetu. — Tega ne bom nikdar pozabil, gospod Dodd. Vzemite mi, da me prekašate glede talenta in glede izobrazbe.

— Tega vendar ne veste — sem odvrnil. — Jaz sem videl zdaj vaša dela, vi pa še ne mojih.

— Kaj če bi se takoj odpravila k vam? — je vzkliknil živahno. — Priznati moram, da mi ta njegova ponudba ni bila posebno ljubša. — Moja dela, kljub temu da niso bila dovršena, so visoko prekašala njegova.

Kljub temu sem se pa vdal ter se odpravil z njim.

Ko sva se medpotoma pogovarjala, sem kmalo spoznal, da on ni

umetnik, pač pa čisto navaden trgovec, ki hoče s svojo slikarjo kolikor mogoče veliko zaslužiti.

Zdelo se mi je pa zelo čudno, ker je, kakor hitro sem mu rekel kaj značilnega, potegnil iz žepa svoj zapisnik in napravil vanj par opazk.

Ko sva stopila v moj atelje, je imel zopet zapisnik v rokah. — Svinčnik je vtaknil v usta ter se začel radovedno ozirati po sobi.

— Ali hočete naslikati moje skromno bivališče, ali kaj nameravate? — sem ga vprašal.

— Gospod, to je zaenkrat še moja skrivnost. — Vse pride človeku prav. — Saj vam je gotovo znana pravljica, ko je miška koristila levu?

Sredi sobe je stal velik kip. — podoba države Muskegon. — Kip je predstavljal mlado mater indijskega tipa z otrokom v naročju. Podnožje je bila napravljena v grškem, gotskem in rimskem slogu.

— Ali ste zadovoljni s svojim delom, gospod Dodd? — me je vprašal.

— Meni se zdi, da kip ni ravno slab. — Veliko bo treba izboljšati. — Sicer pa čutim v sebi toliko moči in zmožnosti, da tudi kaj boljšega lahko napravim.

— To je beseda! — je vzkliknil. — To je beseda, ki mi ugaja! — Zatem je zapisal nekaj v svoj zapisnik.

— To je vendar nekaj čisto enostavnega — sem ga prekinil.

— Vedno boljše, vedno boljše! — Vi se še ne zavedate svojega talenta.

— Če boste pretiravali in če se mi boste laskali, bom takoj zaklenil sobo.

(Dalje prihodnjič.)

Slovenske novice

Forest City, Pa.

Dne 8. junija je padel v vrel vodo triletni sinček Mr. in Mrs. Frank Debeve iz Brownale. ki je naslednji dan umrl v bolnišnici v Carbondale.

Dne 12. junija je umrl tudi v bolnišnici v Carbondale rojak Janez Opeka. Star je bil okoli 60 let in doma iz Rakitne na Notranjskem. Bil je član treh podpornih društev: sv. Jožefa št. 12 KSKJ, Zvezda SDPZ in nekega poljskega društva. V Forest City zapuščal 2 hčerke. 2 pa sta se pred kratkim preselili v Johnstown, Pa., in enega sina, ki je pri vojaki. Pogreb se je vršil v soboto 15. jun.

Cleveland, Ohio.

Poročno dovoljenje sta dobila rojak John Kolene na 6422 Virian Ave. in gđe. Jennie Kljien. Ženin je star 23 let, nevesta pa 19 ter stanuje na 1310 E. 55. cesti.

V petek 7. junija je umrl v tujakšnji mestni bolnišnici rojak Kalan, star 58 let, oženjen. Rojnik je zbolel nekaj dni prej za pljučnico. V domovini zapuščal ženo, hčer in dva sina, od katerih za enega se ne ve, kje je. Pogreb se je vršil 10. junija.

V dveh mesecih je vzelo 1100 tujcemcev prve državljanske papirje. Ljudje so se začeli zavedati svojega položaja, zato zahtevajo prvi državljanski papir ter hočejo postati državljani svobodne dežele Združenih držav. Pametno!

Milwaukee, Wis.

V soboto 8. junija je umrla rojak Frank Bergantun šest mesecev stara deklica. Bila je rojena kot dvojček. Pogreb se je vršil v ponedeljek 10. jun.

V torek 11. junija ponoči so našli mrtvo truplo plavajoče plavajoče v jezeru Michigan ob Lake parku. Dognali so, da je bil to Fr. Jezernik, stanujoč na 776 Kinnekin Ave. Mož je bil še samec in delavec pri tvrdki Hoffman Filling Co. Kakor poroča policija, je Jezernik šel uro poprej, predno so našli njegovo truplo, proti jezeru. Videla sta ga dva policaja. Si je li sam pretrgal nit življenja ali se pa je ponesrečil, se danes še ne ve. Frank Jezernik je bil član društva Sloge št. 16 SNPJ. Zapuščal enega brata in enega pa v starem kraju. Doma je bil s Stajerskega. Pogreb se je vršil 15. junija popoldne.

Sedaj so prišli dnevi v deželo, ko se vrše po vseh slovenskih naselbinah razne slavnosti podpor-

pravega reda. Vložila je vzklic.

Hibbing, Minn.

Velika porota je rešila tri obtožbe, med njimi tudi ono Marije Štefanič iz Buhla, ki je obdolžena, da je zadala smrtno rano Juraju Zonič, Črnogorec, 26. maja ko se vrše po vseh slovenskih naselbinah razne slavnosti podpor-

pravega reda. Vložila je vzklic.

Dr. LORENZ

EDINI SLOVENSKE

GOVOROČI ZDRAVNIK

SPECIALIST

MOŠKIH BOLEZNI



644 Penn

avenue

Pittsburgh, Pa.

Moja stroka je zdravljenje akutnih in kroničnih bolezni. Jaz sam že zdravim nad 23 let ter imam skušnje v vseh boleznih in ker znam slovensko, zato vam morem popolnoma razumeti in spoznati vašo bolezen, da vam ozdravim in vrnem moč in zdravje. Skoz 23 let sem pridobil posebno skušnjo pri zdravljenju moških bolezni. Zato se morete popolnoma zvesti na mene, moja skrb pa je, da vas popolnoma ozdravim. Ne odlašajte, ampak pridite čimprej.

Jaz ozdravim zastrupljeno kri, mazulje in hse po telesu, bolezni v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, stare rane, živčne bolezni, oslabelost, bolezni v mehurju, ledicah, jetrah in želodcu, rmenico, revmatizem, katar, slabo žilo, navduho itd.

Uradne ure so: V ponedeljkih, sredo in petkih od 9. ure jutraj do 5. popoldan. V torekli, četrtekli in sobotah od 9. ure jutraj do 8. ure večer, ob nedeljah pa do 2. ure popoldne. — Po pošti ne zdravim. Pridite osebno. Ne poslabšajte imena v naslov: Dr. LORENZ, 644 Penn ave., Pittsburgh, Pa.

Nekateri drugi zdravniki rabijo tolače, da vas razumejo. Jaz znam hrvatsko in iz starega kraja, zato vas lažje ozdravim, kot vsi zdravniki.



WAR RAGES IN FRANCE

They cannot fight as the same time. Dying our selves daily a little means life to them.

United States Food Administration

Ely, Minn.

Izkušnje za elysko višjo šolo so bile dne 6. junija v avditoriju. Diplome je dobilo deset učencev in učenc, med njimi tudi Slovence Josip Košak.

Slovenska Čitalnica priredi dne 22. junija veselico v dvorani Opera Hall. Ta veselica se priredi v slovo slovenskim fantom, odhajajočim v vojaško taborišče, kanor odhajajo 24. junija. To večer- veselico jim hočemo prirediti, da se še enkrat pred odhodom zabavajo v naši sredi, kar jim gotovo ostane v trajnem spominu. Zabave bo obilo. Igrala bo tudi izvrstna godba.

V nedeljo 23. junija vprizori tukajšnji dramatični klub dve dramatični igri. Prva bo "Bomba v tovarni", druga pa "Ženska hrivica". Obe igri sta jako zanimivi. Prva je poučna za delavsko ljudstvo, druga pa je nadvse šaljiva. Take se niso videli naši rojaki na Ely. Igralci začno igrati točno ob osmih zvečer v Opera Hall. Dramatična igra v materinem jeziku je vse bolj zanimiva, kakor pa premikajoče se slike, ki jih lahko vidite ob vsaki priliki.

Chisholm, Minn.

Tony Madurič si je odseknil s sekuro prst na roki, ko je dobil povabilo, naj pride na zdravniško preiskavo v glavni stan naborne komisije. Izgubil pa je prst in — svedbo! — zakaj lokalna komisija je odločila, da se bolaliko boril za Strica Sama tudi brez prsta. Od poslali so ga nemudoma v taborišče Dodge, kjer se bo že naučil, kako je biti vojak.

Tudi Tomo Bihanec je poizkušal, kako bi se izmuznil vojaški službi. Zato se je zmečkal prst s tem, da ga je položil med vrata in podboj. Ko ga je naborna komisija kljub temu potrdila, je izginil in do danes ga še niso zasledili.

Bihanecovo ime je med štirinajstimi drugimi, ki so obtoženi skrivništva, ker niso prišli na zdravniško preiskavo radi vojaščine, ko so bili klicani. Skoro vsi so Avstrijci ter njih imena slovenska.

Buhl, Minn.

Tu je pet dijakov prostovoljcev vstopilo v armado Strica Sama; med njimi je Mihael Štefanič.

Virginia, Minn.

Mihael Polár in Frank Farovik, prijeta po šerifu W. Fitzgeraldu, sta bila pripeljana pred sodnika James P. Carey, obdolžena, češ, da sta govorila puntarske besede. Oba sta bila izpuščena pod varščino na \$200. Pri morata na obnovo ravnarja pozneje. Dolžijo ju, da sta rekla te besede: "Nemčija naj dobi zmagov. in v tej deželi bomo dobili nemškega kralja."

Hibbing, Minn.

Velika porota je rešila tri obtožbe, med njimi tudi ono Marije Štefanič iz Buhla, ki je obdolžena, da je zadala smrtno rano Juraju Zonič, Črnogorec, 26. maja ko se vrše po vseh slovenskih naselbinah razne slavnosti podpor-

pravega reda. Vložila je vzklic.

† NAZNANILO.

S žalostnim in tužnim srecem naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je dne 10. junija umrla moja preljubljena soproga

JOSIPINA ŽABKAR.

Tukaj zapuščala mené žalujočega moža, tri hčerke in enega sinčka, v stari domovini staroletnega očeta, dva brata in eno sestro, tukaj v Pennsylvaniji pa eno sestro omoženo Marc.

Pokojna je bila doma iz Gornjega Gradšca pri St. Jerneju, rojena Čujnik.

Najiskrenejše se zahvaljujem vsem mojim sorodnikom in prijateljem, ki so se vdeležili pogreba, posebno pa onim, ki so pokojni položili krasne vence ob mrtvaški oder v zadnji spomin. Tudi se zahvaljujem društvu Triglav št. 2 SNPJ, ki se je polnoštevilno vdeležilo pogreba. Zahvaljujem se tudi bratom Hrvatim, ki so se mnogobrono vdeležili pogreba. Bog vam plačaj vsem skupaj ter obdrži ranjko v dobrem spominu.

Tebi, nepozabljeni soproga in mati, naj bo lahka ameriška zemlja.

Žalujoči ostali:

Mihael Žabkar, soprog.

Frank, sin.

Josipina, Antonija in Kristina, hčerke.

La Salle, Ill. 1219 Main St.

FOOD
WILL WIN
THE
WAR



Vojni Atlas.

Izšel je najpopolnejši Vojni Atlas, ki vsebuje zelo natančno razvidne raznovrstne mape v velikosti 20x27, kakor zapadno fronto, Evropo, Malo Azijo, celi svet z vodnimi črtami, evropsko vodovje označeno z blokadami, Zedinjene države z vojaškimi vežbališči in kampami ter zastave Zaveznih držav.

Naše rojake bo gotovo najbolj zanimal zemljevid italijanske fronte na katerem so s pravimi slovenskimi imeni označeni vsi kraji, kjer se je vršila tako strahovita bitka. Na karti so označena vaa mesta in skoraj vse slovenske vasi, ležeče zapado od Ljubljane.

Vse je slikano v barvah. Cena je le 30 centov, dokler zaloga ne poide.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

82 Cortlandt St.,

New York, N. Y.

POUČNE KNJIGE:		RAZGLLEDNICE	
Ahnov nemško-angl. tolmač vezan	—50	Newyorške, božične, velikonočne	—
Domači zdravnik mali	—25	in noveletne komad po ducat	—03
Hitri računar (nemško-angl.)	—25	Album mesta New York s krasnimi slikami	—21
Poljedelstvo	—50		
Sadlerjeva v pogovori	—25		
Slov. angl. in angl. slov. slovar	\$1.50		
Veliki slov. ang. tolmač	\$2.50		
ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:		ZEMLJEVIDI:	
Hipnotizem	—35	Avstro-Italijanska vojna mapa	—25
Doli z orožjem	—52	Avstro-ogrski, veliki vezan	—50
Dve šaloigri: "Čarlijeva ženitev"	—25	Celi svet mali	—10
in "Trije ženini"	—25	Celi svet veliki	—25
Mesija 2 zvezka	—30	Evropski vezan	—50
Pod Robom St. Večernice	—30	Vojna stenska mapa	\$3.00
Postrežba bolnikom	—50	Vojni atlas nov	—25
Trina us in trtoraja	—50	Zemljevidi: Ala., Ariz., Colo., Cal. itd. po	—25
Trojka	—50	Združeni državi mali	—10
Vojna na Balkanu 13 zvez.	\$1.50	Združeni državi veliki	—25
Zgodovina c. kr. pešpolka št. 17 s slikami	—50	Združeni državi stenska mapa, na drugi strani pa celi svet	\$3.00
Življenje na avstrijskem dvoru ali smrt cesarjice Rudolfa	—71	Poleg tu navedenih knjig imamo pa še nekaj raznovrstnih listov po en ali dva zvezka.	

Opomba: Naročnikom je priložiti denarno vrednost, bolisi v gotovini, poštne nakaznici ali poštne znamkah. Poština je pri vseh cenah že vračunana.

RAVNOKAR JE IZŠEL

NOV VOJNI ATLAS v barvah, ki vsebuje jako natančno in obsežno risano italijansko in zapadno fronto;

CENA 30 CENTOV.

Velikost 20x27 inčev.

Slovenic Publishing Company

82 CORTLANDT ST.,

NEW YORK.

† NAZNANILO.

Čenjenim rojakom v Pittsburgh Pa. in okolici naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik



Mr. Janko Plisko,

ki je pooblaščen sprejemati naročnino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. On je pred leti že večkrat prepotoval državo, v katerih so naši rojaki naseljeni in je povsod dobro poznan. Upati je, da mi bodo rojaki v vseh okirih pomagali, posebno še, kog ima povzvarjeno lara seka.

Izšla je knjižnica:

DVE ŠALOIGRI.

Knjižnica vsebuje dve igri:

"ČARLIJEVA ŽENITEV"

in

"TRJE ŽENINI"

ter stane samo 25c.

Oni, ki nameravajo prirediti igre, naj jo hitro naroče, ker izšla je v omejenem številu.

V zalogi imamo zopet vsakr- vrstne knjige, toda od vsake le po en ali dva izšla in niso v ceniku označene.